

פרוטוקול**מישיבה שהתקיימה ביום 17.2.2021****ה' באדר תשפ"א****ZOOM באמצעות****השתתפו:****חברי המועצה הארצית:**

אבי חימי, תמי אולמן, יצחק גורדון, ואאל חלאילה, שאדי סרוגי, נדב ויסמן, עמית בכר, ענת קאופמן, ליאור שפירא, אילן בומבך, אורית סער, משה טייב, נועם לאור, רומי קנבל, רועי ביטון, איתן לדרר, אמיל נחאס, יצחק נטוביץ, ערן גולן, חגי הראל, אורית קורין, אדיר בן לולו, סיגל יעקבי, לירז ראש רביבו, אבי ללום, גליה שמילוביץ גרינגרד, אשר אקסלרד, ערן בן ארי, יוסי ויצמן, אלעד דנוך.

מנגנון:

אורי אלפרסי, דנה בלום, ורד כהן, סיגל אסייג, טל נחום, תומר יזדי, עמית פרלמן, גיו ברגל, רביטל אלמוז, דנה אורן ינאי, אליאן בוכניק וידל, אמיר ויזל.

מוזמנים:

חיים קנת, מנחם מושקוביץ, קובי כהן, דוד יצחק, שי-לי גרוסמן.

על סדר היום:

1. אישור תקציבי מחוזות הלשכה לשנת 2021.
2. מינוי דירקטוריון שכר מצווה.
3. קרן גמלאות של עורכי הדין בישראל.
4. שכר טרחה קובלים.
5. ועדת רביזיה.
6. הצעה לתיקון הכללים – שמירת חומר ארכיוני.
7. כללי ראיונות – דחיית מועד ראיונות.
8. בורריות.
9. שונות.

אבי חימי: לכן, למדתי את זה ממירב מיכאלי, בואו נקפיד על זה לפחות עד לבחירות.

נועם לאור: לא חייבים, אבי.

קרן גמלאות של עורכי הדין בישראל

אבי חימי: מכל מקום, נושא 3 קרן גמלאות של עורכי הדין בישראל, קיבלתי עדכון ממשרד קסוטו שהנושא הזה לא בשל כי יש עוד כמה תביעות שלא הסתיימו אז אי אפשר לצאת לפירוק של הקרן הזו. זה דבר היסטורי שלפני שנולדנו מה שנקרא. אגב, אני לא יודע אם אתם יודעים, לפני הרבה שנים לפי כללי האתיקה היה חייב להיות חברים בקרן הגמלאות של עורכי הדין. אני למשל חבר בקרן הזו והעבירו אותה למקום פרטי. מכל מקום, יש איזושהי פרוצדורה שהבנתי שהיא לא בשלה בשלב הזה מלירז וממשרד קסוטו.

הצעה לתיקון הכללים – שמירת חומר ארכיוני

אבי חימי: גם הצעה לתיקון הכללים של שמירת חומר ארכיוני, זה דבר שאנחנו בשת"פ עם משרד המשפטים והם רוצים קצת לשפר כמה דברים שם. סתם להשכלה כללית, בנושא הזה גם יו"ר הכנסת יריב לוין פנה אלי כי יש לו תיקים עוד בימים שהוא היה עורך דין והוא לא יודע מה לעשות איתם. אז כולם מחכים לכללים האלה, הגם שזה נראה כאילו פחות מהותי.

כללי ראיונות – דחיית מועד ראיונות 2021

אבי חימי: אז אנחנו ברשותכם נתחיל מנושא 7 בנושא כל ראיונות מתמחים, דחיית מועד ראיונות 2021. מנכ"ל הלשכה רוצה לומר כמה מילים וואאל יאמרו על זה.

אורי אלפרסי: ואאל, אתה רוצה להתחיל?

ואאל חלאילה: לא, זה משהו באמת, זה משהו שפגמתי לך שנה איתנו קובעים את המועדים של הראיונות. זה נקבע בשוט מייט מקבלת את זה אורי וכל

הכבוד לו בקטע הזה. הוא עושה את זה בשיתוף פעולה עם המשרדים הגדולים, עם משרד המשפטים ועם איגוד הסטודנטים. אנחנו בוחרים את התאריך המתאים, א' שיהיה נוח למשרדים לבצע את הראיונות וגם שלא יהיה חופף לחגים של כל העדות. זה התאריך שסוכם עם כל המעורבים ואנחנו מבקשים כמדי שנה לאשר את זה. אורי, אם יש לך עוד מה להוסיף.

אורי אלפרסי:

אז זהו, כמו שאמר וואל, רק תיקון קטן, במסמך שלכם רשום 14, אנחנו מבקשים כמובן ל-7 ליוני. העניין הוא טכני. אנחנו דוחים את הראיונות ליוני. הסיבה העיקרית היא אנחנו עדיין בתקופה של הקורונה, יש חשש מאוד כבד של הדבקה. מדובר בכמות גדולה שלמתמחים, בין 2,500 ל-3,000 מתמחים שאמורים לעבור ראיונות והם עוברים ממשרד למשרד, כמות גדולה של מתמחים באותו יום. כמו שעשינו גם במועד הקודם, מבקשים לדחות את זה ליוני ולבקש את האישור שלכם.

הייתי בשיחות עם המשרדים הגדולים, עם משרד המשפטים שהוא בעצם המשרד הגדול ביותר, עם איגוד הסטודנטים והנושא על דעת כולם. הוא בעידודם אפילו.

מישהו רוצה מהחברות, מהחברים להתייחס לזה?

אבי חימי:

כן, אני כתבתי לכם מייל, אני לא יודע אם הספקתם לראות אותו, לקרוא אותו, אבי. שלחתי אותו גם אליך. אני חושב שגם הסתמסנו בקשר לעניין הזה, אם אתם זוכרים. אני מבדיקה שאני עשיתי התברר לי שזה באמת התקופה של הבחינות. כלומר יש חפיפה בין התקופה של הראיונות לתקופה של הבחינות. הבחינות זה בדיוק בפקולטות זה בדיוק קורה ביוני. עכשיו יש מקומות שצריך להתכונן לראיונות. יש מקומות, כמו בבית משפט עליון או כל מיני אחרים שאנשים לוקחים את זה מאוד ברצינות והם מתכוננים לזה תקופה ממושכת.

לכן מה שאני רציתי להציע שניזז את מועד הראיונות לחודש מאי. למשל אני רואה פה בלוח אפשר השבוע שאחרי חג השבועות, משהו כמו 18 עד ה-27 במאי או כל שבוע אחר בחודש מאי ואני חושב שזה יהיה איזון בין מצד אחד הרצון לשמור על הבריאות, וברור שראוי לדחות את המועד. ובין הרצון להימנע מפגיעה בסטודנטים שנבחנו גם רוצים מצד שני להתכונן לראיונות. לכן אני חושב שכל תאריך שנוח בחודש מאי יכול להיות מתאים. זה יכול להיות אפילו להיות קרוב לסוף חודש מאי.

אילן בומבד:

טוב, צריך רק לקחת בחשבון שמהלך 30 עד ל-30 ביוני עד 30 במאי עד

אבי חימי:

ל- 3 ביוני בעזרת השם, והייתי שמח אם תרשמו את זה ביומנים שלכם, שאנחנו עתידים בעזרת השם לעשות את הכנס השנתי הגדול.

וואו, שיהיה בשעה טובה.

אילן בומבד:

אז תרשמו את זה ב- 30 למאי. לכן בשבוע הזה לא אפשרי כי הרבה עורכי דין יהיו בעזרת השם בכנס השנתי אז זה לא שבוע שאפשר היה לעשות.

אבי חימי:

אפשר בשבוע לפני זה, ב- 27 או ב- 26.

אילן בומבד:

אפשר רגע, אבי, אני רוצה להגיד משהו. הבעיה היא שאם מקדימים את זה לפני הכנס, הרי אחרי ה- 3 ימים האלה של הראיונות אחר כך המשרדים מתעסקים בזה כל השבוע, נערכים, בודקים, עושים, חלקם עושים אתה יודע, ממשיכים להיות בקשר. זה לא נראה, זה לא אפשר להרבה אנשים להשתתף בכנס והם יוותרו על הכנס חד משמעית כי ה-,

עמית בכר:

נכון.

אורי אלפרסי:

הבחירה של ההתמחות היא חלק מאוד מאוד חשוב של משרדים. וכאלה שבוחרים, ובתל אביב המשרדים לא רק הגדולים, הבינוניים, כולם, אלה שבוחרים 5-6 זה חלק זה כוח אדם משמעותי והם מקדישים לזה הרבה מאוד תשומות ולכן אני לא מציע שנעשה את תחילת הראיונות ואז כנס באילת,

עמית בכר:

נכון, זה לא מסתדר.

אורי אלפרסי:

ואחר כך הימים האלה זה נראה לי טירוף.

עמית בכר:

זה לא מסתדר, נכון. אנחנו בדקנו את התאריכים האלה. הראיונות הם עשרה ימים.

אורי אלפרסי:

תראו, חברי, התאריך הזה זה נקבע בתיאום עם משרד המשפטים, המשרדים הגדולים.

אבי חימי:

גם איגוד הסטודנטים, הסטודנטים נשאלו ואף אחד מהם, עם כל הכבוד לאילן, לא העלה את הטענה שהוא העלה

ואאל חלאילה:

נכון.

אורי אלפרסי:

אגב אני חושב שגם התאריכים שאתה מציע הם לא מתאימים. אני מבין שעל פי הכללים אורי צריך, היום הראשון צריך להיות ביום שני.

ואאל חלאילה:

נכון.

אורי אלפרסי:

יום שלישי אתה מתחיל מיום שלישי. תאמין לי שהתחבטנו רבות. שאלנו את כל מי שצריך לשאול. ואני מבין אותך, אילן, אבל,

ואאל חלאילה:

לא הבנתי. למשל ב- 25 שזה יוצא יום שלישי, 25 במאי,

אילן בומבד:

אי אפשר. על פי הכללים היום זה צריך להתחיל ביום שני.

ואאל חלאילה:

ביום השני של השבוע.

אורי אלפרסי:

שני, ה- 24 זה יום שני.

אילן בומבד:

אבל אז אתה נגרר לשבוע של הכנס אחר כך, כמו שאמר אבי.

אורי אלפרסי:

אבל הכנס, פה נכנס הכנס.

ואאל חלאילה:

נכון, כי זה עשרה ימים. עכשיו תראו, אנחנו דיברנו גם עם הסטודנטים שגם בדקו את זה עם כל האוניברסיטאות והמכללות, תחילת הבחינות הן רק בסוף יוני להבנתי וגם אם יש מוסדות אקדמיים שזה גבולי הם הביעו נכונות גם לדחות את הבחינות וזה אני אומר לאחר שעשיתי שיחות כמו שאמרתי עם נציג הסטודנטים. כך שלא מצאנו בעיה ולא התנגדות משום גורם, כולל הסטודנטים שהייתי איתם בקשר. בעבר זה לא היה אבל הפעם עשינו את זה ובדקנו שאף אחד לא נפגע.

אורי אלפרסי:

בסדר. אילן, ההערה שלך חשובה מאוד. בפעם הבאה ניקח אולי את לוח הבחינות. אבל מצד שני נציגי הסטודנטים המוסמכים כאילו,

אבי חימי:

אוקי.

אילן בומבד:

שמענו את חוות דעתם. אז אנחנו מתחייבים שבפעם הבאה אנחנו נהיה יותר ערניים ללוחות הבחינות.

אבי חימי:

אגב זו הסיבה שגם הקדמתי את זה ל- 7 אגב זו הסיבה שהקדמתי ל- 7 מה- 14, לפי מה שרשום לכם הקדמתי את זה.

אורי אלפרסי:

אילן בומבד: אז אנחנו מדברים עוד פעם על איזה תאריך? מה-

אבי חימי: 7.6.

אילן בומבד: מה- 7.6. בסדר גמור.

אורי אלפרסי: נכון.

(מדברים ביחד)

אבי חימי: חברים, מישהו מתנגד שאנחנו נקבע את זה?

אילן בומבד: אם זה מה שהוחלט על ידי נציגי הסטודנטים ובשיתוף אתכם כמובן שזה בסדר.

אבי חימי: טוב, אז תודה לכולם. אז אם כך,

שאדי סרוגי: אם אילן בומבד הוא הנושא אז אתמול היתה לו יום הולדת 30. מזל טוב.

אילן בומבד: תודה רבה.

אבי חימי: חבר'ה, זה לא הולך ככה.

(שרים וצוחקים)

אבי חימי: אז אילן בשם כל חברי המועצה אני מאחל לך בריאות איתנה, אריכות ימים, המשך הצלחה משפטית נהדרת כפי שאתה עושה יום יום ושהקדוש ברוך הוא ייתן לך את כל הטוב שבעולם. באמת.

אילן בומבד: תודה רבה אבי היקר. לכולנו שיהיה הרבה בריאות והצלחה ותנהיג את הלשכה ברמה.

אבי חימי: אנחנו עושים מאמצים. זה תלוי בכולנו.

אילן בומבד: תמשיך. תמשיך.

אבי חימי: טוב, תודה. אז כללי ראיונות נושא

החלטה**פה אחד הוחלט לאשר את דחיית מועד הראיונות לשנת 2021 ל- 7 ביוני 2021.****מינוי דירקטוריון שכר מצווה****אבי חימי:**

עכשיו מינוי דירקטורים של שכר מצווה. תראו, אנחנו אני לא יודע אם אתם שמים לב, עשינו מהפיכה של ממש בחטיבה החברתית. קודם כל רות טוכמן ממלאת מקום מנהלת התכנית הזאת. היא היתה רכזת בוועדות המקצועיות, היא עדיין ממשיכה להיות בוועדות המקצועיות, נצמצם לה חלק אבל היא מתפעלת את החטיבה החברתית.

אני רוצה לומר לכם שאנחנו זוכים להמון המון תשבחות, הלשכה, בשל הפעילות של החטיבה החברתית. בראשה עומד מתנדב עורך הדין יורם שגיא זק שהוא איש של חסד באמת מהשורה הראשונה. הוא עסק הרבה בהתנדבויות. אני רוצה לומר לכם שרק השבוע, שבוע שעבר ליתר דיוק עשינו שני מיזמים גדולים. האחד, הענקנו אות מתנדב לערים מובילות. נבחרו על ידי ועדה בראשות השופטת דורנר העיר אשדוד, העיר באר שבע והמועצה המקומית טבעון. בשבוע שעבר בוועדה על ידי כבוד השופטת הילה גרסטל שעמדה בראשות הועדה נבחרו מספר גורמים כגורמים מובילים בהתנדבות. אגב הפורום שלנו, פורום מצילי חיים נבחר גם כן כגורם מתנדב מהשורה הראשונה. נבחרו גם עורכי דין פרטיים וגם משרד מאוד מאוד גדול שעוסק המון המון בפעילות התנדבותית. וכאשר הקורונה תיגמר אנחנו נעשה טקסים. מכל מקום, נשיא המדינה הזמין אותנו לחלק את הפרסים לערים במשכן הנשיא. התאריך עדיין לא סגור. אבל אנחנו מוזמנים לשם. ראש השלטון המקומי היה שותף לתחרות הזו. באמת ערים שעושות נפלאות מבחינת התרומה לציבור וגם עורכי דין בערים האלה שפעילים.

אז החטיבה החברתית למעשה יש לה דירקטוריון של שכר מצווה. הדירקטוריון הזה כאשר אנחנו התחלנו לעשות את השינוי ואת הפעילות הסתבר שהדירקטוריון לא ישב ולא התכנס חודשים ארוכים ארוכים ארוכים מאוד. ולכן ביקשתי מיורם שאנשים שמתנדבים יאושרו לדירקטוריון, אנשים שפעילים בדירקטוריון. אין פה עניינים פוליטיים. אני לא שבע רצון מהרשימה שהוגשה משום שאין חברים מהחברה הערבית נכון לעכשיו ואני רוצה לסכם אתכם שגם המחוזות וכל מי שרוצה מחברי המועצה להיות חבר בדירקטוריון אם הוא רוצה מוזמן, אבל בלבד שיקדישו לזה את הזמן המתאים.

בדירקטוריון הזה הצענו את יורם שגיא שירי מלכה, ד"ר דליה חלק, שחר ולנר, דוד פורר, פרסטיטע נהר, דניאל רז, ענת

בן דוד, עמית מור אורי צור, אורי גמר, לימור לוי, לימור פלד – היא מהפרקליטות. והרשימה הזאת היא לא רשימה סגורה. אני רוצה שהדירקטוריון יתחיל לפעול. למשל סתם, מצאנו שיש להם קרן של 160 אלף שקל לשלם אגרות למי שמתוך שכר מצווה אנחנו מייצגים אותו ואין בעדו לשלם את האגרות למשל, כסף שיושב כבר כמה שנים כי הדירקטוריון לא היה פעיל וכן הלאה וכן הלאה. אנחנו רוצים למסד גם את ההיבט המשפטי.

וכל מה שאמרתי פה אני מוכן לצרף אנשים שירצו. ממחוז דרום, גם לא ציינתי, יש את אדיר בן לולו ומחוז חיפה רוצה וכל המחוזות רוצים. אז אני חוזר על הרשימה. אם אתם רוצים נציגים למחוזות שלא נמצאים פה,

אבל כולם תל אביבים, אבי, כולם תל אביבים. אני לא יודע איך, מי ערך את הרשימה הזאת. לא יכול להיות,

ואאל חלאילה:

אבל אני אומר שהרשימה היא לא לסגורה.

אבי חימי:

שאיין אף אחד ממחוז הצפון. אין אף אחד ממחוז הצפון, אין אף אחד ממחוז חיפה לפי מה שאני מבין.

ואאל חלאילה:

ואאל, אבל כרגע אמרתי, הסברתי שהרשימה היא לא,

אבי חימי:

אז למה כאילו אנחנו נאשר את זה? בוא תשמע, תשמע את ההערות שלנו, תחכה. יש לנו ישיבה עוד 5 ימים, נעביר לך שמות. אי אפשר ככה. אני באמת, אני קצת,

ואאל חלאילה:

קיבלתם את החומרים האלה. אני לא מבין. מה זה אני עכשיו ממציא את השמות? קיבלתם את החומרים האלה.

אבי חימי:

אני לא יודע מי,

ואאל חלאילה:

קיבלתם את החומרים האלה אז תגידו לפני זה.

אבי חימי:

אני לא יודע מי הציע את השמות האלה.

ואאל חלאילה:

הסברתי לך, מי שפעיל בחטיבה החברתית זה מופיע בשמות. רוצים, היה דירקטורים, אנשים מכובדים מפה להגנבלו, לא התכנסו כבר 7 שנים. זה אני רוצה לעשות דירקטוריון שלי. אבל אני דוחה את הישיבה הזאת. בזמן האסיפה המליצית בשנת הבא אנחנו נתחיל עם

אבי חימי:

זה, כל אחד שרוצה יכול להוסיף שמות. אנחנו ביעוץ המשפטי יגיד מה המקסימום שמות. אני רוצה שיהיו מהמחוזות. אני רוצה שיהיו מכל המגזרים ומכל החברות, בסדר גמור.

ואאל חלאילה:

יש לי שאלה לך וליועץ המשפטי. למה דירקטוריון כאילו, מה, כאילו זו חברה? למה דירקטוריון?

אבי חימי:

לא, זה קבוע בחוק כבר הרבה שנים. זה קבוע,

ואאל חלאילה:

זה חייב להיות דירקטוריון דוד?

אבי חימי:

כן, כן. זה לא, זה משהו שרשום בחוק.

דוד יצחק:

כן, שכר מצווה זה חל"צ ויש שם תקנון. התקנון זה מינימום שבעה ולא יותר מ- 11. אז המגבלות הן שלא יכולים להיות יותר מ- 11 דירקטורים בדירקטוריון של החברה.

ואאל חלאילה:

וכמה עכשיו אנחנו, עכשיו מציעים יותר מ- 11.

אבי חימי:

אני לא חושב 11. אני בבדיקה הקודמת שלי זה היה 24, דוד. אבל יכול להיות שאני טועה. חברים, זה לא דירקטוריון של כבוד.

דוד יצחק:

אני עכשיו ביררתי את זה עם,

אבי חימי:

אין שם כבוד, יש שם רק עבודה. אז אנחנו דוחים את ההצבעה בעניין הזה.

רועי ביטון:

לא, אבל אבי, אם יש רק 11 צריך לבדוק אם יש 11 ואז להתאים, לעשות התאמות לפי 11, גם צפון, גם דרום, גם מרכז.

אבי חימי:

חברים, אנשים לא הגיעו לישיבות האלה. לא הגיעו שנים. לא הגיעו. מיטב האנשים, מיטב הזה לא הגיעו.

רועי ביטון:

בסדר, אבל כמו שאנחנו מבינים שאנחנו מרבים גם בוועדות השונות, ברגע שאנחנו מרבים אנשים ויושבי ראש הוועדות לא מתכנסות. אולי אם נביא אנשים ממוקדם, נכונים, טובים, ענייניים ונבחר להם את החשיבות של להגיע לישיבות יהיו רק 11 אז יגיעו

רומי קנבל:

אבל רועי זה מה שהביאו. הביאו אנשים,

רועי ביטון:

אחלה, לא אמרתי, רשימה,

רומי קנבל:

אנשים שדה-פקטו עובדים בתחום הזה.

(מדברים ביחד)

רומי קנבל:

אני יכולה להעיד על העבודה של שירי מלכה, שהיא קולגה שלי, שהיא באמת להעריץ את כל העבודה הקשה שהם עושים שם.

רועי ביטון:

נכון, אני מסכים איתך לחלוטין.

רומי קנבל:

אבל אתה יודע לדעתי בואו נכריע. חבל.

גליה שמילוביץ גרינגרד: אולי צריך, בגלל שמדובר,**אבי חימי:**

טוב, חברים, אנחנו מעבירים את זה לשבוע הבא. מי שקבע את הרשימה זה יורם שגיא זקס עם אנשים שעושים מפעלי חסד אדירים. זה לא תפקידי כבוד. אין פה כבוד, יש פה עבודה קשה. אבל אנחנו, אני, כל אחד יכול לפנות אלי,

רועי ביטון:

אבי, אבל אולי שווה לדבר על זה עכשיו כי באסיפה הכללית הולך להיות יותר מדי,

אבי חימי:

בסדר, אבל עכשיו כולם רוצים פסק זמן אז,

רועי ביטון:

כן, אבל אם נעביר כל דבר לאסיפה הכללית, גם ככה הולך להיות מאוד מעניין עוד 5 ימים. אז אתה יודע אני חושב שהנושאים שם הם מאוד מורכבים שאנשים בקושי מכירים אותם באסיפה הכללית אז אני חושב שלפחות נשאר זמן לדברים שבאמת ברומו של עולם. אנחנו בסופו של דבר באסיפה הכללית אנחנו רוצים להפריט את החברה הכלכלית לחברה חיצונית.

אבי חימי:

אנחנו לא דנים עכשיו מה יהיה בשבוע הבא. אם נצטרך אנחנו נקדיש את כל הזמן לאסיפה הכללית כי זה מה ש-, וחשוב וזה יידחה עוד פעם. ואני מבקש תפנו אלינו תוך יום, יומיים, שלושה, ארבעה חמישה תפנו והרשימה הזאת היתה כבר בכל החומרים שנשלחו כבר לפני שבוע. אבל טוב, מה לעשות, נמשיך את הנושא הזה יעבור לישיבה הבאה וחבל.

בוררויות

אבי חימי:

בעניין של הבוררויות, כהרגלנו בקודש חלק מהבוררויות הן של המועצה הארצית. כל השמות שהוצעו ניתנו על ידי ועדת הבוררות בראשות השופטת שריזלי. יש לכל בורות, כפי שהפצנו, שני מועמדים. אני מציע שהפעם מי שמופיע ראשון ברשימה של אותה בורות יהיה האופציה הראשונה, אם הוא לא רוצים עוברים לאופציה השניה. יש למישהו התנגדות? אז אנחנו סוגרים שלגבי הבוררויות כל האופציות הראשונות הן בעדיפות א' ומי שלא מסתייע בידו כאופציה ראשונה או לא רוצה וכן הלאה, עוברים לאופציה השניה. תודה.

הצבעה

בעד - פה אחד

החלטה

פה אחד הוחלט לאשר את רשימת הבוררויות. השם הראשון ברשימה יהיה האפשרות הראשונה, במידה ולא יתאים יעברו לשם השני ברשימה – האפשרות השניה.

שכר טרחה סנגורים ממונים

אבי חימי:

עכשיו לגבי שכר טרחת קובלים. שכר טרחת קובלים חיים נשיא בית הדין לערעורים נמצא פה. יש פה איזשהו חוסר אחידות בין המחוזות.

חיים קנת:

רק לתקן, זה לא שכר טרחת קובלים, זה שכר טרחת סנגורים ממונים.

אבי חימי:

כן, כן, שכר טרחת סנגורים ממונים. חיים, אתה רוצה לומר, להסביר את הבעיה ומה,

חיים קנת:

כן, אני כבר הבאתי את הבעיה זה פעם שלישית. אני מניח שכולכם כבר מכירים את הבעיה. אנחנו לפי כלל 17 בית הדין יכול למנות סנגור לעורך דין שהוא נאשם או מערער וידו אינה משיגה לממן בעצמו את עורך דינו ו/או לבקשתו. את השכר של אותו סנגור משלמת לשכת עורכי הדין. קרה וקורה לנו שכל הרכב וכל בית דין ממנה סנגורים כאוות נפשם על פי הכללים ופוסקים שכר טרחה שיכול להיות 500 שקל או לעומת זאת גם 25 אלף שקל. יש לא שכר ראוי, זה לא שכר שהלשכה צריכה בכלל לשאת בזה. אנחנו גם בדעה שלא כל עורך דין

שמבקש מינוי סגור שייצג אותו זכאי להיות, כי הכסף בא מכספי החבר.

ולכן באתי והצעתי תיקון של הכללים גם קודם כל מי זכאי יהיה שלהיות מיוצג על ידי סגור ממונה וגם להכפיף שגובה שכר הטרחה של הסגור הממונה יהיה לפי איזשהו מדד. אם זה לפי תקנות הסיוע המשפטי או לפי תקנות של הסנגוריה הציבורית, או שאנחנו בלשכה נקים ועדה ונקבע מה יהיה שכר הטרחה, כמו השכר המינימלי, המקסימלי וכל מה שלא יהיה.

ההצעה הובאה בפניכם. בדיון הקודם החלטתם לפנות למחוזות כדי לברר מה המחוזות חושבים. למעט עורכת דין רומי קנבל אף אחד לא הגיב, אף מחוז לא הגיב. ועוד פעם, זה מובא לפתחכם. שימו לב, זו פעם שלישית בקדנציה שניה שאנחנו פונים ומבקשים ועד היום לא נעשה דבר.

חיים, אני רוצה ברשותך שנעבור על ההצעה שאתה הצעת ונהיה יותר קונקרטיים. מה ההצעה שלך מ-א' ועד ת'?

אבי חימי:

קודם כל אנחנו הצענו שהמינוי סגור, לקבוע קודם כל מי יהיה זכאי. ואנחנו חיברנו טופס שהמבקש ימלא את הטופס כדי שהועדה שתטפל בזה תבדוק באמת אם הוא זכאי. אם יש לו מרצדס והוא גר בוילה בסביון למה למנות לו סגור על חשבון לשכת עורכי הדין? זה עוד פעם, בכוונה נתתי דוגמה קיצונית. זה הדבר הראשון, קודם כל מי יהיה זכאי ל-,

חיים קנת:

סליחה רגע, חיים, זה קל לחשוב מתי לא מגיע. אבל אתם הצעתם קריטריונים מתי כן מגיע?

אשר אקסלרד:

תראה, אנחנו הצענו שתוקם ועדה בכל מחוז. הועדה תקבל את הטפסים והיא תשקול כל עניין לגופו. זה שעורך דין באמת גר בוילה פאר זה לא אומר שהוא יכול להרשות לעצמו לממן עורך דין כי יכול להיות שמצד שני הוא גם בפשיטת רגל.

חיים קנת:

סליחה חיים.

ואאל חלאילה:

בשביל זה ועדה תהיה בכל מחוז שתבדוק,

חיים קנת:

חיים, יש לי שאלה. אני מבין שהסמכות התיקון של הרכב בית הדין.

ואאל חלאילה:

חיים קנת: נכון.

ואאל חלאילה: אז אין פה כפילויות? בית הדין הוא זה שצריך לקבוע אם מגיע או לא מגיע.

חיים קנת: כן, הבעיה שהיום, בוא תבין, בית הדין יש לך בכל מחוז עשרות הרכבים וכל בית דין מחליט לעצמו מי כן ומה לא ואין אחידות.

ואאל חלאילה: אבל אין לנו סמכות להתערב בקטע הזה. זו סמכות בלעדית של בית הדין.

חיים קנת: לכן אני מבקש לתקן את הכללים. לכן אני מבקש לתקן את כלל 17.

ואאל חלאילה: אנחנו לא יכולים להתערב.

חיים קנת: כלל 17 בית הדין רשאי למנות. ואני בא ואומר במקום שבית הדין יהיה רשאי למנות שתהיה ועדה בכל מחוז שהועדה תבחן אם רשאי למנות, אם הוא זקוק, אם צריך למנות על חשבון כספי החבר. והדבר השני זה גובה שכר הטרחה לאותו עורך דין. האם כל הרכב יכול לקבוע איזה סכום שהוא רוצה או שאנחנו נקבע איזשהו מדד מה יהיה גובה שכר הטרחה?

אמיל נחאס: מה גובה שכר הטרחה היום הרגיל בכל המחוזות, פחות או יותר?

חיים קנת: אין. תראה, יש לנו פה תיקים ש- 6,000 לדיון או 20 אלף שקל לדיון או 500 שקל לדיון. זה תלוי בהרכב שמחליט. כל הרכב מחליט מה שהוא רוצה. זה לא הגיוני.

אמיל נחאס: מה אתה מציע?

חיים קנת: אני מציע שאנחנו א' נקבע שבכל מחוז תהיה ועדה שתקבע ותבדוק האם המבקש באמת זכאי למינוי סגור על חשבון לשכת עורכי הדין, והדבר השני שגובה שכר הטרחה יהיה או צמוד לסיוע המשפטי או לסנגוריה הציבורית או לתעריף שלשכת עורכי הדין תקבע.

אורי אלפרסי: אגב, אני יכול להציע לגבי הנושא של הזכאות לאמץ את הקריטריונים הקיימים בפרויקט שכר מצווה שבו אמרנו כשמבקש ממשקש שימנו לו

סגור, או יותר נכון עורך דין שייצג אותו, במסגרת הפרויקט יש קריטריונים מאוד מובנים שבודקים זכאות כלכלית. אפשר לאמץ אותם ולבחון אותם בכל מחוז ומחוז על בסיס אותם קריטריונים שקיימים היום. אפשר לאמץ אותם או להתאים אותם ככל שהם לא מספיק טובים. אבל יש כבר קריטריונים קיימים במסגרת מינוי עורך דין במחלקת שכר מצווה.

יצחק נטוביץ:

מוותר להביע בכלל שאלה כופרת? מה, בשביל מה, מה אנחנו צריכים למנות, לממן הגנה משפטית לעורך דין שמואשם בעבירה? אם העורך דין מואשם בכתב אישום רגיל,

רומי קנבל:

הוא עוד לא מואשם.

אמיל נחאס:

אבל הוא מואשם, הוא לא מורשע.

יצחק נטוביץ:

לא מורשע, מגישים נגדו כתב אישום, סליחה, אוקי?

חיים קנת:

לא כתב אישום, כתב קובלנה.

יצחק נטוביץ:

למה צריך לממן אותו? עם כל הכבוד.

רומי קנבל:

קובלנה.

יצחק נטוביץ:

קובלנה, סליחה.

שאדי סרוגי:

ואם אין לו כסף להגן על עצמו? אין לו כסף להגן על עצמו.

אבי חימי:

נטוביץ,

יצחק נטוביץ:

לא יודע, נכניס את זה לסנגוריה, לא יודע לאיפה נכניס את זה.

אבי חימי:

איציק,

יצחק נטוביץ:

אני מדבר בשיא הרצינות.

ואאל חלאילה:

התפקיד שלנו הוא לעזור לחברים. זה גם,

יצחק נטוביץ:

אצל הרופאים יש כזה דומה? זהו, המלצת זה נחמה אצל הרופאים יש כזה דבר? אם רופא מגישים נגדו יש לו

- שאדי סרוגי:** יש חברת ביטוח.
- יצחק נטוביץ:** יש ביטוח, יפה. אז בוא נכניס את זה לביטוח. בוא נכניס את זה לביטוח שלנו.
- אמיל נחאס:** גם זה רעיון.
- יצחק נטוביץ:** כן. מה אנחנו צריכים להתעסק עם זה? יקבעו,
- חגי הראל:** רעיון מצוין, נטוביץ. להכניס את זה לביטוח, זה נכון.
- משה טייב:** זה לא רעיון מצוין בכלל כי מי שאין לו כסף לקנות ביטוח אין לו גם כסף לשכור עורך דין, זה בסיסי.
- חגי הראל:** אבל כמה אנשים כבר לא עושים ביטוח אחריות מקצועית?
- משה טייב:** אתה לא יכול להתנות, זו זכות בסיסית.
- נועם לאור:** הרבה לא עושים ביטוח מקצועי, חברים.
- רומי קנבל:** אבל בשביל זה, נטוביץ,
- ענת קאופמן:** אז הגיע הזמן שנעשה חיוב לעשות ביטוח.
- שאדי סרוגי:** חברים, אנחנו מדברים על מקרה אחד,
- (מדברים ביחד)
- רומי קנבל:** מדברים פה על קריטריונים. זה לא יהיה לכולם. זה יהיה הרי תחת מבחנה של קריטריונים. אבל אנחנו,
- שאדי סרוגי:** חברים, זה מקרה אחד או שניים במחוז בכל השנה. זה לא,
- חיים קנת:** ממש לא נכון. ממש לא נכון. אני מקבל כיו"ר בתי הדין אני מקבל עשרות פניות למינוי סנגורים.
- יצחק נטוביץ:** נו? זה לא נורמלי.

בסדר, אבל ההצעה שלך היא מצוינת.

רומי קנבל:

בסדר, בוא נקבע קריטריונים, לפי מה שאתה הצעת.

אמיל נחאס:

חיים, ההצעה מצוינת, שתהיה ועדה בכל מחוז, יהיו קריטריונים זהים ונעשה את הבדיקה ברמת המחוז על פי קריטריונים זהים.

רומי קנבל:

נכון.

אמיל נחאס:

נכון, זה מה שהצעתי.

חיים קנת:

חיים, סליחה, העניין הוא כזה, איך אמרת? שזה אתה מעלה את זה כבר בפעם השלישית וזה לא עובר. ואם יורשה לי בצניעות ובענווה ולומר, זה לא עובר כי אולי אנחנו נקבע עכשיו ועדה שתכין הצעה מושלמת, מוגמרת להקים במחוזות, ועדה שתורכב מכך וכך אנשים, לפי התעריך המומלץ של הסגוריה, או שכר טרחה מינימלי,

אבי חימי:

אבי, אבל זה כתוב, העברתי לכם את זה כבר עוד לפני,

חיים קנת:

אנחנו רואים את זה, חיים, אני רואה את זה. בוא תפנה אותי. לא סתם אמרתי לך בוא נהיה יותר קונקרטיים. אני רואה את הכל, מחזיק את כל המסמכים. אני רואה את הכל. אני רואה את כל המסמך ששלחת שנושא 12 סעיפים, נכון?

אבי חימי:

השאלה אם לא צריך להצביע על זה קודם עקרונית לפני שממשיכים להקים ועדה ולבדוק ולהכין קריטריונים, אם בכלל יש לזה היתכנות. זאת השאלה שלפני, כי אם אנחנו כבר מקימים את הועדה ומתחילים לרדת לפרטים אז חבל על העבודה של הועדה אם אנשים יבואו אחר כך ויצביעו ויגידו אין טעם בעניין הזה וזה כספי ציבור וכולי. אז אני חושבת שצריך להעמיד את זה להצבעה כבר עכשיו לפני זה.

תמי אולמן:

תמי, בתי הדין ממנים סגורים לאנשים שלא יכולים לייצג את עצמם מכל מיני טעמים. אתם צריכים לדעת, אולי חלקכם לא עוסקים בדין משמעתי, קודם כל יש עורכי דין שהם תשושים, שהם חסרי כל, שהם פושטי רגל למיניהם, יש הרבה קשיים אצל החברים. זה לא, יש גם עורכי דין שפשוט נמצאים במצב בריאותי קשה. יש אלף ואחד מרעין בשין. החיים הם לא כל כך טובים. ואז בית הדין מתקשה לנהל את הדיון וממנה סגור לקובל. ואז בסופו של דבר קובע את השכר טרחה.

אבי חימי:

אז לפעמים הוא קובע, כמו שחיים אמר, סכום סביר, ולפעמים הוא קובע סכום אחר. אז רק בשביל זה להגיש ערעור? לא בטוח שבכלל יש זכות וכן הלאה וכן הלאה. לכן אנחנו רצינו לעגן בכללים שיש אפשרות לחברים שעומדים בקריטריונים לקבל ייצוג ומה השכר של אותו ייצוג, כדי שתהיה אחידות בין כל המחוזות ובתי הדין לא כל אחד יפעל כהבנתו.

כבר היה לנו פה שכר טרחה של תיק ששילמנו 60 אלף שקלים כי ככה בית הדין קבע. זה אמנם היה תיק ארוך, מורכב, הרבה אישומים וכן הלאה וכן הלאה, אבל זה יכול, בגלל זה רצינו למסד את העניין. חיים הציע את ההצעה הזו משום שהוא מקבל את כל הפניות ואת כל הבעיות סביב העניין הזה. מנחם, אתה רצית לומר משהו?

מנחם מושקוביץ:

נכון. ערב טוב לכולם. ראשית כל נשאלה פה שאלה, אי הכללים קובעים, זה אני עונה לנטוביץ', שבית הדין יכול למנות סגור. כלומר זה לא משהו וולונטרי שהלשכה רוצה לעשות אותו, יש לזה חובה. עכשיו אנחנו רואים שיש שוני בין מחוז למחוז. כלומר ההצעה של חיים להקים בכל מחוז ועדה לעניות דעתי זה צריך להיות משהו ארצי עם כללים ארציים שכל המחוזות מתיישרים אליו, כי אחרת אנחנו עדיין נראה שיש שוני בין מחוז למחוז, כמו שאנחנו רואים את זה היום. הדבר השלישי שפה אנחנו רואים, אנחנו מקבלים הרבה תלונות. הרי בא כוח הקובל מטעמנו, מטעם הועדות, מקבל שכר ולעתים בתי הדין פוסקים לעורך דין מטעם הנקבל שכר פי כמה וכמה מהשכר טרחה של מה שאנחנו משלמים, זה עושה לנו בעיה. ולכן ההצעה שלנו גם שלקבוע את זה, יש הרי את הכללי מינימום לייצוג של הלשכה שמפורסמים, שאם בית הדין קובע זה יהיה שכר. ובן אדם שבא צריך לדעת שזה השכר מראש שהוא אמור לקבל.

לגבי הקריטריונים, אפשר לקבוע את הכללים. אי נגיד למשל כמו שעלה פה, האם הבן אדם יש לו ביטוח או אין ביטוח, האם כמו, לקחת את הכללים בכלל מצווה יש מי זכאי לקבל ייצוג מטעם הלשכה, בשכר מצווה, יש כללים מאוד מאוד ברורים. זה לא איזה משהו שצריכים לבוא ולהמציא אותו אלא פשוט לאמץ את אחד המנגנונים שפועלים וקיימים.

וכמו שחיים אמר, אני לא חושב שצריכים לדחות את זה הלאה אלא לקבל פשוט החלטה ולהתקדם איתה.

אבי חימי:

שתי הערות. תמי, אגב לפני הרבה שנים אני ניסיתי להקים סגוריה לעורכי דין בהתנדבות, שעורכי דין מערביים ליצרו את החברים. וזה מיזם שהצלחנו להרים אותו בעזרת חלקית ובסופו של דבר בצוק

העתים זה לא קרם עור וגידים והמשיך את הפעילות שלו, כי גם הרבה חברים עוזרים לחברים. אגב אני בשנים שהייתי מייצג בבתי דין כל עורכי הדין שייצגתי זה עורכי דין שייצגתי אותם פרו בוונו כי הם היו במצב מורכב ובאו וכן הלאה.

הצורך שחלק מהאנשים שמקבלים קובלנות יהיה מיוצג הוא צורך כמו שמנחם אמר, זה קבוע בכללים ובית הדין לא מצליח לקיים דיונים עם חלק מהאנשים מכל מיני סיבות וטעמים וצריך סגור שיהיה לו. רק שאם אין מתנדבים צריך לשלם להם. ואדם צריך ייצוג, מי כמונו יודע את זה.

לכן אני שב ואומר חיים זה לא מהודק, אני לא בטוח שצריך ועדה בכל מחוז. יכול להיות שצריך ועדה אחת שמביאה את הכללים לחברי המועצה, משהו סדור, מסודר ופשוט נריץ את זה. ככה אני חושב.

ליאור שפירא:

אבי, אפשר זכות דיבור?

אבי חימי:

כן, בהחלט.

ליאור שפירא:

חשבתי אולי אפשר לעשות שילוב של ההצעה של מנחם וההצעה, ומה שנשמע כאן ברקע. אולי כן אפשר לפנות לחברת הביטוח שמבטחת את חברי הלשכה. אני בטוח שבגרוש וחצי, אפילו חצי גרוש, נוכל להוסיף את זה לפוליסת ביטוח שלנו, רק להתנות שזה גם יחול, הם יתנו את השירותים גם למי שלא מבוטח אצלם. כי לדעתי הכמות עורכי הדין שצריכה את הדבר הזה היא מינורית. באמצעות הכלל שמבטח אצלם נדע לממן את זה, הם יתנו לנו את האכסניה, הם יתנו לנו את הניהול, זה לא יעלה ללשכה כסף, אנשים מקצוענים יעשו את זה ואז הכל זה win-win win לדעתי.

אבי חימי:

מה זה לא יעלה ללשכה כסף? אם מכניסים רכיב כזה אז הפרמיה יותר גדולה.

יצחק נטוביץ:

אבי, השאלה כמה.

ליאור שפירא:

השאלה פרמיה, תקשיב, הפרמיה, אבי, לדעתי, בשביל כזה דבר זה גרוש, זה לא גרוש וחצי, זה גרוש.

אבי חימי:

טוב, בעניין הזה אולי כדאי שמנכ"ל הלשכה ייתן לכם עדכון שאנחנו בשנת 2021 לצערנו הלשכה יש לה קושי למוצא מבטח, אבל תקף תקבלו את העדכון מהיועץ המשפטי ומנכ"ל הלשכה, הדברים האלה

לא פשוטים. זה גם עסק של שבועות. אבל אין לי בעיה לבדוק כל רעיון צריך לבדוק. מה שאני אומר נקים עכשיו ועדה של 3-4 חברים שמבינים את העניין הזה. תמי, אני מקווה שעניתי לך לגבי הצורך כאילו בעניין הזה.

אורי אלפרסי:

אגב רק שימו לב, סליחה רגע, רק שימו לב, צריך גם כמובן לבדוק את זה על ידי יועץ הביטוח בצורה יותר חדה, אבל כמדומני שנושא הביטוח הוא לא מכסה הכל. אחת הסיבות לדעתי שממנים בכלל סגור שיש הקבלה בעבירות להקבלה לתחום הפלילי ולכן גם ממנים סגור. על אותו היקש גם חברת הביטוח לא בהכרח מבטחת או תהיה מוכנה לבטח אלא רק במקרים של רשלנות.

במקרה שעורך הדין עומד לדין על רשלנות ויש לו ביטוח הוא במילא יבוטח ויקבל את הייצוג כמו שהוא מקבל ייצוג בבית משפט הוא יקבל את הייצוג גם בבית הדין. אבל אם יהיה מדובר בהונאה שעל זה הוא מגיע לבית הדין אז הוא לא יכול גם לשאת ביטוח, כי על זה אי אפשר לשאת ביטוח. אולי דוד גם בהקשר הזה יכול גם לתת הרחבה בכלל על התחום הפלילי. אבל זה לגבי הסוגייה של הביטוח בכלל.

תודה אורי. דוד, אתה רוצה להתייחס?

אבי חימי:

כן, האמת שיש לי, אני חושב שבעניין הזה לפני שאולי מתחילים לעבוד, שאלה מרכזית שיכולה לעלות פה היא שאלה של ההסכמה של משרד המשפטים לשינויים שמבוקשים. צריך להפריד בין השאלה של לממן את הסגור, שהיא שאלה של התקציב והעלויות והאם הלשכה מממנת או לא מממנת. זאת שאלה אחת שאני לא חושב שמשרד המשפטים תהיה בעיה. יכולה להתעורר בעיה עם השאלה השנייה שמפקיעה את הזכות למנות סגור מבית הדין. כמו בהרכב, כמו בהליך פלילי שבו בית משפט מוסמך למנות סגור ומי שמממן את הסגור זה המדינה, והטעם לכך הוא ברור, לא יכול להיות שהמדינה תגיש כתב אישום וגם אז תחליט האם היא ממנה סגור או לא ממנה סגור, גם פה לדעתי משרד המשפטים יכול להעלות קושי בכך שהלשכה, שהיא זאת שכביכול מגישה את הקובלנה היא גם זאת שתחליט האם למנות לנקבל, האם למנות לו סגור או לא למנות לו סגור. ולכן את ההיתכנות של השינוי הזה צריך אולי קודם לבדוק עם משרד המשפטים ולא לעשות עבודת מטה שהיא עבודה רצינית ומשמעותית ולקבוע כל מיני כללים או טיוטות כללים שבסופו של דבר לא יאושרו על ידי משרד המשפטים.

דוד יצחק:

דוד, אבל אני הצעתי, אתה, כנראה לא הייתי ברור מספיק, אני הצעתי שצוות הבדיקה יהיה חברי הנשיאות של בית הדין ולא ההרכב עצמו, לא המותב עצמו אלא חברי הנשיאות בכל מחוז, של בית הדין. הועדה תהיה מורכבת מחברי הנשיאות של בית הדין. ולא כל הרכב שיקבע לעצמו מי כן ומי לא.

חיים קנת:

אני חושב שזה גם יוצר,

אבי חימי:

זה מה שאני הצעתי בהצעה.

חיים קנת:

אני חושב שזה גם יוצר בעיה כי הדיינים שנחשפים לטיעונים כאלה ואחרים של הנאשם בהליך המשמעותי אני לא בטוח שזה חף מספקות ובעיות.

אבי חימי:

לא הבנתי את מה שאתה אומר. אז אתה תומך במה שאני אומר, שזה לא יהיה ההרכב עצמו אלא,

חיים קנת:

לא, זה שזה לא יהיה ההרכב זה בוודאות. אני לא בטוח שחברי הנשיאות,

אבי חימי:

זה בדיוק מה שאני אומר.

חיים קנת:

שלמחרת גם יהיה מניעה מלשים אותם בהרכב שדן באותו תיק. אני לא יודע. אני לא בטוח שחברי, מה זה חברי הנשיאות? אין זרוע כמו מנהל בתי המשפט או משהו כזה.

אבי חימי:

בכל מחוז, לכל בית דין בכל מחוז יש 5 חברי נשיאות, יו"ר ו-4 סגנים.

חיים קנת:

אבל כולם דיינים שיכולים להופיע בתיק כזה ואחר.

אבי חימי:

גליה שמילוביץ גרינגרד: אני יכולה לספר לכם ...

לא שומעים. אם מישהו מדבר אז לא שומעים אותו.

אבי חימי:

אני. אני רציתי להגיד לכם שאני בירושלים כרגע ואני מדי פעם יוצאת למרפסת ויש פה שלג מטורף ותענוף. פשוט תענוף. ואני חושבת שכאילו,

גליה שמילוביץ גרינגרד:

לא יודעת מה אנחנו, שלג. זה מדהים, נפלא פה.

תמי אולמן:

צלמי לנו.

גליה שמילוביץ גרינגרד: אני מודה להראות לכם, נערם בתוך המרפסת כאן טונות של שלג. באמת, יורד שלג ולגמרי נערם. יפהפה.

משה טייב:

אבינו, אז היא פתרה את הבעיה, יורד שלג.

גליה שמילוביץ גרינגרד: נגמר. עזבו אתכם, הישיבה מיותרת, אפשר לסגור את הישיבה, לצאת לשלג. איזה תענוג כאן, באמת. אבל אני מקשיבה כל הזמן. כל הזמן אני מקשיבה.

(מדברים ביחד)

גליה שמילוביץ גרינגרד: אני החלטתי להקליל קצת פה את הסטרוס. תהנו.

עמית בכר:

זהו, אז אני רציתי להגיד, גליה, אבל עכשיו אני רציתי להגיד משהו מבאס ואני לא יכול עכשיו, מה אני אעשה?

גליה שמילוביץ גרינגרד: תיתקע עם זה חמוד שלי.

עמית בכר:

אני אגיד את זה בכל זאת. אני רוצה רגע להגיד לכם. רגע, רגע. זה עמית, אני פשוט, אני רוצה להגיד באופן כללי על הדיון, אני חושב שיש איזושהי בעיה או זה לא נכון לעשות הקבלה לגמרי למצב של אדם שצריך סנגוריה ציבורית. ההבדל הוא כזה, שרוב, 99.9% מהתיקים הפליליים עובר עליהם תובע ואולי המנהל שלו, והם מחליטים להגיש כתב אישום. אצלנו לפני שמוגשת קבילה הרי ועדת האתיקה מחליטה ועוברים על זה על הקבילה הזאת לא יודע, 30, 20, לא יודע, חברים רבים בוועדת האתיקה שעוברים על חוות דעת בדרך כלל של פרקליט הוועדה ואחר כך הם מקבלים החלטה להגיש קבילה. כך שאנחנו מדברים על עורכי דין, נכון שכולם, חזקת חפות היא מלאה, מוחלטת תמיד כל הזמן, אבל עדיין קודם כל אני מצפה מוועדת האתיקה גם להיות במקרים הרגישים להיות זהירים לפני הגשת הקבילות, אבל once הם הגישו את הקבילה, כן? אז אם זה מקרים בודדים בודדים בודדים בשנה אז אני חוזר בי, אפשר לומר כל מה שאני אומר, אבל אם מדובר בתופעה שעורכי דין, וזה לא על פניו קהל רנדומלי

מהשוק, זה אנשים שיש להם מקצוע, רישיון, עובדים, נכון שבכל הרמות, יש כאלה שעם יותר קשיים כלכליים ופחות, אבל על פניו זה לא האזרח הממוצע.

ולכן כשלוקחים את זה ואת העובדה שכבר הקבילה הוגשה אחרי שוועדת האתיקה עם עורכי דין רבים עברו וקיבלו החלטה צריך להיות זהירים עם הנושא העקרוני של המימון. אני מדבר על המימון, אם זה קשור או לא. זאת ההערה שלי.

משה טייב:

אני חייב להגיד לך רגע, אם אפשר משפט, אני חושב שהפרספקטיבה שלך היא מאוד לא נכונה, מפני שאתה לא מסתכל על עוצמת הראיות או כוחה של התביעה. אתה צריך להסתכל, הפרספקטיבה היא על הזכות של זה שמוגשת נגדו הקובלנה להתגונן. מה זה משנה אם אתה חושב שהעוצמה היא עוצמה רבה? מה גם שאני חושב שהסטטיסטיקה היא לא נכונה. זאת אומרת אם תשווה את כמות המורשעים באתיקה אצלנו מול המורשעים בפלילים אני חושב שאתה תקבל תמונה שהיא לזכות בתי הדין. כלומר בתי הדין לדעתי מזכים יותר מאשר הערכאות המשפטיות. והפרספקטיבה היא על זכותו,

בסדר גמור. לא, אבל בסדר גמור. אז בתי הדין גם צריכים לבדוק,

עמית בכר:

על זכותו של אותו בן אדם שאין לו כסף, שניה, זכאי להתגונן ואנחנו צריכים לתת לו את הכלים האלה. זה לא סכומים גבוהים. לכן יש טעם רב, יש לנו חובה לתת את הכלים האלה למי שצריך והדרך והטכניקה היא טובה. מה שהציעו פה זה הצעה ראויה.

משה טייב:

חברים, כנראה לא הקשבתם למנחם ולחיים. על פי הכללים דהיום בתי הדין המשמעתיים מוסמכים למנות סגור כשהם סבורים שצריך למנות סגור. אז הסוגייה הזאת לא על השולחן. אחרי זה נשאלת השאלה האם אנחנו רוצים לקבוע את שכר הטרחה משום שהיו החלטות של בתי דין שנקבו במניפה מאוד גודלה, משכר ממש לא ראוי לשכר שהוא מאוד מאוד גבוה. וכל הרעיון הוא שכאשר בית הדין מחליט שיש צורך למנות סגור אז שיהיה תעריף קבוע כללי לכל מחוזות הלשכה. זה הדברים. לכן אני חושב אולי, חיים, שנצטרך להיפגש גם בפעם הרביעית.

אבי חימי:

אני מציע להקים ועדה של שלושה ארבעה חברים שתקבל את אישור המועצה, יבחנו, יביאו הצעה סדורה, מלאה, ונעלה אותה לדיון. ככה אני חושב. עכשיו במסגרת הועדה אנחנו צריכים פרקליטי ועדות האתיקה, עם חברי מועצה, עם ראשי מחוזות, לעשות עבודה מכינה

ולהביא איזושהי הצעה שהיא מחד שומרת על הזכויות של הנאשמים, על הכללים הנכונים שבית הדין יכול למנות סנגור ושפשוט יהיה תעריף קבוע. זה כל הכוונה. חיים, מה אדוני אומר?

חיים קנת:

אני מה שתחליטו זה טוב לי. בואו, תבינו, הכסף יוצא מקופת הלשכה. אנחנו כבר דנים על זה בערך 4 או 5 שנים, אז תהיה עוד ועדה ונחזור לפה בעוד חצי שנה ועוד פעם יגידו ככה או ככה. אתם בואו, המצב הוא נורא פשוט, כיום אני כיו"ר הרכב יכול למנות את מי שאני רוצה מתי שאני רוצה למי שאני רוצה, גם יבוא עם עורך דין שגר בסביון אם רולס-רויס ואני יכול לפסוק לו גם מיליון שלקל, ואף אחד, לא אורי מנכ"ל הלשכה ולא אתה כיו"ר הלשכה יכול לערער על הסכום שאני קובע. ואני בא ואומר חבר'ה זה כספי חבר, בואו לפחות תקבעו מסגרת כלשהי. אם זה לא הסנגוריה ולא הסיוע אז תקבעו אתם איזושהו תעריף, אבל שזה יהיה מסודר ואחיד לכל בתי הדין. ולגבי מי שזכאי או לא זכאי, לפחות תנו למישהו כלים שיבדוק את הנושא ולא כל הרכב שיחליט כן אני מכיר אותו או את הסבתא שלו ואני כן ממנה לו או שלא ממנה לו.

כן אמיל?

אבי חימי:

אני חושב שחיים צודק. צריכה להיות אחידות בתעריפים האלה על מנת שלא יהיה מצב שמחוז אחד פוסק שכר טרחה לסנגור מייצג ומחוז אחר יפסוק פחות או יותר. נכון, חיים צודק, זה כבר פעם שלישית שאנחנו מביאים את הנושא הזה לדיון. צריך להכריע בזה אחת ולתמיד ולדעתי מה שאתה הצעת במקום למנות ועדה אולי חיים ייתן לנו את ההצעה שהוא מציע, מה, הצעה אופרטיבית איך נעשה את זה ועל מנת שאנחנו היום נצביע בעד ההצעה שלו. אני חושב הצעה הוגנת, הצעה סבירה, באמת צריך לשים אחת ולתמיד תשובה למחלוקת הזאת. אני שם לב שהמחלוקת הזאת היא לא רק במחוז הצפון, כל המחוזות, עוסקים סכומים, כל בית דין, כל דיין מה שהוא חושב הוא פוסק שכר טרחה וזה משתנה ממחוז למחוז ומבית דין לבית דין אחר. לכן, חיים, אני בעד שאתה באמת תציע לנו הצעה אופרטיבית מה אתה חושב על מנת שאנחנו נעשה את זה.

אמיל נחאס:

רגע, אני רוצה להגיד משהו. לא אמרתי עד עכשיו שום דבר. תראו, אני הלכתי וחפרתי בתקציבים של המחוזות, גם לראות מה העלויות שהיו בכל אחת מהשנים האחרונות, וישנה עלייה חדה תודה למשה על התקציב האחיד שיש לנו. והעלויות האמורות לכל הדין בעשרות אלפי

ערן גולן:

שקלים בודדים בשנה כשיש מחוזות שגם אין להם עלויות בכלל. אז מבחינת בעיה של כסף לא מדובר פה באיזושהי בעיה של כסף. יכול להיות שיש בעיה של אחידות וגם פה לא כל התיקים נולדו שווים. אנחנו רואים הכרעות של בתי הדין המשמעתיים שחלקן בפרשיות מאוד פשוטות וחלקן גם מגיעות ל- 60 ו- 70 עמודים ככה שאי אפשר להגיד שכל ההליכים המשמעתיים זה אותו דבר.

הדבר השלישי שגם סנגור, גם אדם שמואשם בפלילים בחלק מהעבירות, וכולם יודעים את זה, הפרמטר הוא לא יכולתו הכלכלית לממן סנגור אלא דווקא חומרת העבירה וזה פרמטר שאני כן חושב שאנחנו צריכים גם לכלול פה, לא דינו של אדם שמואשם בשליחת יד ויכול להיות, לאבד את רישונו לצמיתות כאדם שאולי מואשם באיזושהי רשלנות או התנהגות שאינה הולמת שלכל היותר יקבל נזיפה, וזה פרמטר שהוא חשוב. ואנחנו גם רואים שגם הסנגוריה הציבורית בתיקים שהם גדולים ומשמעותיים לפעמים גם משלמת סכומים מאוד גדולים בגלל אופי העבירות והמורכבות.

לא נראה לי שזה נכון שהצעה לתיקון כללים בתפקידנו כמועצה ארצית, תפקיד המחוקק שלנו, תגיע מצד בתי הדין שהם הגוף השיפוטי. אנחנו צריכים לגבש את זה. אגב, אנחנו עד עכשיו גם שמענו רק, וגם העמדות בכתב, גם רק מועדות האתיקה או מהפרקליטים ובנושא של התקנת כללים אנחנו גם צריכים לשמוע את הצד של הסנגורים. נכון שאבי הוא סנגור ואבי גם צדיק ולא לוקח כסף במקרים שהוא ייצג בדין המשמעתי אבל יש גם אנשים שכן מתפרנסים מזה בשנים האחרונות וכן יש פונקציה של העבירה.

אנחנו צריכים לזכור שגם בשירות המדינה שכר של פרקליט הוא בסופו של דבר פונקציה של ההסכם הקיבוצי לעומת שכר של סנגור שהוא לא בהכרח, אני לא בטוח גם בזה שצריכה להיות הקבלה. אז זה כן נושא שאנחנו צריכים לתת עליו את הדעת בשם השוויון, שזה חשוב. וזה כן חשוב שבתפקידנו כגוף המחוקק נמנה ועדה שלנו.

אבי חימי:

חברים, בואו תראו, הסוגייה הזאת לא סתם לא עוברת שלוש פעמים, לדעתי משום שהיא לא אפוייה היטב. אני מציע להקים ועדה שהחברים בה יהיו חיים קנת, מנחם מושקוביץ, אורית סער, מנכ"ל הלשכה והיועץ המשפטי, ויביאו לנו את ההצעה המוגמרת, נעביר אותה לפני, הועדה הזאת תזמין ראשי מחוזות, תזמין חברי מועצה, תזמין סנגורים, תזמין את מי שהיא רוצה ותביא איזושהי הצעה מוגמרת, משום שההצעה הזאת צריכה להיות שכר טרחה של הסנגוריה הציבורית או שכר טרחה של התעריף המומלץ או, צריכים לדבר על מספרים, צריך לדבר על כללים, צריך לדבר על אחידות.

ולכן אני אומר יש לנו פה בוועדה שאני מקים גם את חיים מבית הדין, גם את אורית ואת שאדי מהאתיקה ואת מנחם, גם את המנכ"ל, גם את היועץ המשפטי והם יזמינו למי שהם מוצאים לנכון. האם מישהו מתנגד להרכב הועדה שמוצע?

אבי, צריך לתת לוועדה סמכויות, זאת אומרת שהיא תחליט והחלטה שלה מתקדמים על פיה.

אבי ללום:

לא, לא.

אבי חימי:

לא, לא, מה פתאום. אנחנו לא יכולים.

ערן גולן:

חברי המועצה הם לא בובות. חברי מועצה לא בובות. כל אחד, אנחנו לא מסמיכים אף אחד להחליט בשבילנו. אנחנו רוצים לראות מוצר יפה, מוגמר טוב, נעביר אותו שבועיים שלושה לפני כן, ישמעו הערות, נתקן ימינה שמאלה. המועצה הזאת דעתנית ולא מקבלת שום דבר כמובן מאליו וטוב שכך.

אבי חימי:

אבי, גם לפי החוק אנחנו לא יכולים להסמיך או להאציל את הסמכויות שלנו כגוף המחוקק.

ערן גולן:

בסדר, ערן, אבל זה לא עולה על הפרק. אתה כמו אשתי, כל הזמן אני חוזר על אותם, אבל סיכמנו שזה לא רלוונטי. חברי המועצה רוצים להביע את עצמם, רוצים לאשר. הם לא, אין פה מה,

אבי חימי:

בוא נאשר את מה שאתה מציע.

אמיל נחאס:

בסדר, אז חברי הועדה כפי שציינתי יצאו לדרך. חיים, אתה יו"ר מנהל של הועדה הזו. יש לך את כל האנשים הכי טובים בעולם, סע לשלום ולהביא הצעה סדורה וטובה. חיים קנת, זאת ההזדמנות להודות לך. הוא גם מונה להיות נגיד רוטרי, יתחיל את תפקידו בחודש יוני. שם עושים תפקיד שנה אחת.

אבי חימי:

ברכות, חיים.

אורית סער:

תודה. תודה.

חיים קנת:

אבי חימי: ברכות לחיים.

שאדי סרוגי: ברכות, חיים.

אבי חימי: הועדה הוקמה ותודה רבה לחברי הועדה שמוכנים לעשות,

חיים קנת: תודה לכולם. ברשותכם אני עוזב אתכם.

אבי חימי: תודה חיים, בהצלחה.

הצבעה

בעד – פה אחד

החלטה

פה אחד הוחלט להקים ועדה שתביא בפני המועצה הצעה מוגמרת. חברי הועדה: חיים קנת – יו"ר מנהל, מנחם מושקוביץ, אורית סער, מנכ"ל הלשכה והיועץ המשפטי.

אישור תקציבי מחוזות הלשכה לשנת 2021

אבי חימי: טוב, עכשיו לגבי אישור תקציבי מחוזות הלשכה, כל מחוז יתחיל להציג, מי שרוצה ראש מחוז, מנכ"ל או מי רוצה לתת סקירה, קובי כהן לפני כן, יו"ר ועדת כספים, קובי, אתה אתנו?

קובי כהן: שלום לכולם.

אבי חימי: קובי, אז אולי תיתן לנו סקירה ונמשיך. תודה.

קובי כהן: כן, בבקשה. חברי ועדת הכספים קיימנו ישיבות על תקציבי המחוזות. צריך לתת רק רקע, עדיין לא אושר במועצה וזה אני מניח שיובא בסעיף הבא, אישור של התקציב האחיד למחוזות. המטרה של התקציב האחיד, כמו שכבר צוין בישיבה הקודמת, זה לאפשר גם לחברי המועצה, גם לחברי ועדת הכספים השוואה נוחה בין מחוז למחוז כשמגיעים לאישור התקציבים. אף על פי כן, כלל המחוזות עשו מאמצים ניכרים וניסו לפחות מבחינה מומחית שהתקציב ייראה כמו התקציב האחיד שהוצע על ידי הועדה המלייעצת שקימה בראשות משה

טייב ואבי ללום, ועדה מייעצת לראש הלשכה. אנחנו דנו בזה, אולי נתייחס לזה יותר מאוחר.

בכל אופן, מבחינת תקציבי המחוזות אנחנו כוועדת הכספים מצאנו לנכון להמליץ ללשכה לאשר את תקציבי המחוזות, כפי שהוגשו לנו, ובעצם אם כל מחוז יציג את התקציב שלו אני חושב שזה יהיה מוטב כן.

תודה. משה, אתה רוצה להתייחס, משה טייב?

אבי חימי:

כן. אני רק יכול להתייחס לנקודה שבה אנחנו המלצנו על תקציב אחיד ואמר את זה קובי, שזה הדבר הנכון, שזה נכון גם לציבור שרוצה לבחון את ההתנהלות של כל מחוז ומחוז וגם לנו מבחינת הנוחות והיכולת שלנו לבקר ולבדוק את ההתנהלות הכספית. אני מבין שזה לא יצליח בשנה הזו אבל אני כן חושב שבוא נאמר השתילים, הזרעים נשתלו וגם אני רואה שחלק משמעותי מהמחוזות כן עשו את זה וכן הלכו בדרך הזו. חלק פחות הצליחו. אבל חשוב מאוד שאנחנו ניתן את ה-, נאשר את זה לפחות בשנה הבאה שהדברים יהיו סגורים הרמטית וכל התקציבים ייראו אותו דבר וזה באמת המקום להגיד תודה לכולם, לכל הועדה ולכל מנכ"לי המחוזות שבאמת עשו עבודה מדהימה בישיבה בוועדה המייעצת והשקיעו המון המון זמן ואנרגיה והיו נכונים לשינויים שבסופו של דבר יעשו טוב גם לציבור וגם למועצה.

משה טייב:

תודה.

אבי חימי:

וכמובן תודה לך.

משה טייב:

תודה. אורי, אתה, אדוני רוצה להתייחס?

אבי חימי:

כן, אז כמו שמשה אמר וגם קובי, בהמשך למגמה גם, לא רק השנה, גם שנים קודמות ליצור עם הזמן תקציב הרבה יותר ברור. זה התחיל עוד בארצי, תקציב מאוד ברור, מפורט שמשקף בדיוק את פעילויות הלשכה. ובשנה האחרונה בעקבות הועדה גם שהוקמה הוחלט והומלץ למועצה שכל תקציבי המחוזות יהיו אחידים, ברורים ועל דעת כל המחוזות, על דעת כל המנכ"לים יצרנו תקציב אחיד עם ההתאמות ככל שניתן, כל זאת יש לכל מחוז ומחוז גם את הייחודיות שלו. לצד זה הצלחנו להגיע באמת לתקציב, לפחות בצדדים הראשיים, לתקציב מאוד

אורי אלפרסי:

מאוד ברור, מאוד מאוד מוגדל, עם סעיפים ברורים, וזאת רק ההתחלה.

אני מניח עם הזמן גם החלטנו גם לבחון את הבעיות ובמהלך השנה הזאתי עם שאר המנכ"לים להמשך ולעצב את זה וללמוד את הבעיות כדי שגם ברמה הפרקטית התקציב יסייע לתפקוד השוטף. ואני מניח שגם כבר לתקציב הבא, לשנה הבאה התקציב יהיה עוד יותר אחיד ועוד יותר ברור.

אבי חימי:

טוב, תודה אורי. לפני שהמחוזות מציגים, אז אני שב ומזכיר למחוזות השונים שהמועצה הארצית, אנחנו קיבלנו החלטה שהשנה, בעזרת השם, כל המחוזות כולל כל, כולל החברה הכלכלית, כולל הלשכה, מגישים עד סוף מרץ את הדו"ח המאושר כל אחד ברמתו עד סוף מרץ. אז הנה תזכורת נוספת, תזכורת אחרונה. אנחנו רוצים להיות גוף שמנוהל בצורה תקינה.

ועכשיו ברשותכם המחוזות יציגו. יש איזה מחוז שרוצה להתחיל?

ערן גולן:

רגע, אבי, שניה אחת. אגב התנהלות תקינה, אני לא אגיד פה שמות אבל בישיבה שלנו של, אחת מהישיבות של ועדת הכספים מנכ"ל של אחד מהמחוזות התפרץ, איים בהגשת תביעות כתוצאה מהרצון שלנו למלא את התפקיד שלנו ואני רוצה שזה יהיה ברור שההתנהלות הזאת היא לא מקובלת, היא לא תהיה פה ובטח לא מצד נושאי תפקידים בכירים שמבקשים לאיים על חברי ועדה שמבצעים את תפקידם.

ג'ו ברצל:

היות ויש רק שני מנכ"לים אז אני מבקש שכן תוכל,

ואאל חלאילה:

לא הבנו כלום. לא הבנו כלום.

ג'ו ברצל:

יש רק שני מנכ"לים וארבע מנכ"ליות,

ואאל חלאילה:

הערה לא במקום.

ג'ו ברצל:

אז אני חושב שאתה יודע, צריך להגיד את השם ושלא יהיו ספקות.

ואאל חלאילה:

ערן גולן, אתה לא חייב בכל דבר פשוט להעיר. אין מקום להערה כזו.

רוני ביטון:

בואו, אני לא יודע מי המנכ"ל, אני לא יודע

אבי חימי:

טוב, חברים,

רועי ביטון:

לא הייתי בישיבה.

אבי חימי:

האמת ככה, אתם יודעים תמיד האמת היא מורכבת. קודם כל ערן גולן הוא חבר מועצה למופת. אין תחום שהוא לא נוגע בו ועושה עבודה יעילה. יחד עם זאת, ערן, אנחנו לא מלבינים את פניהם של אנשים, בטח שהם לא נוכחים פה. אנחנו גוף מאורגן, מסודר, אבל גם יודעים לתת טפיחה על הכתף וגם יודעים להעיר הערות בדיסקרטיות, לשפר את ההתנהגויות. כל מי שעובד טועה מדי פעם ולפעמים מתפרץ לו איזושהי אמירה לא מכוונת. אנחנו שמענו את זה, טיפלנו בזה, יהיה בסדר.

איזה מחוז רוצה להתחיל ברשותכם? רביטל אלמוז, מאחר ואת ותיקת המנכ"ליות אז אני חושב שאת תתחילי.

רביטל אלמוז:

אוקי. שלום לכולם. תקציב מחוז חיפה הוגש בפורמט הישן הואיל והתקציב אושר על ידי ועד המחוז ב- 19.10.2020. ב- 18.1 באישור נוסף הותאם לתקציב שהותווה על ידי המועצה הארצית, זה טרם החלטת ועדת הכספים על הפורמט. יש לנו במקביל גם תקציב שהכנו בימים האחרונים בהתאמה לפורמט החדש, הוא פשוט עוד לא אושר על ידי ועד המחוז. ב- 2022 יהיה תקציב בפורמט שאושר.

תקציב מחוז חיפה עומד בצד ההכנסות וההוצאות על 6,107,150 ₪. תקצוב המועצה הארצית 4,447,000. אם הוא לפניכם אז אולי תשאלו אותי, כי הוא מפורט לחלוטין. זה תקציב מפורט לחלוטין. אנחנו הורדנו השנה את סעיף הביטאון, יש לנו בצד ההנהלה, בכל סעיף יש לנו את פירוט של סעיף שכר, אחזקת משרד, אתיקה ושיפוט משמעותי עם פירוט ועדות, שלוחות.

יש לנו חלק ארי של מיליון ₪ שזה לשיפוצים. אני אגיד גם שאם מישהו מסתכל על הניצול, כי נשאלתי על ניצול 2020, אז בגלל הקורונה לא השתמשנו במיליון ₪ של השיפוצים והעברנו את זה כמובן לשנה הבאה, לשנה הנוכחית, ל- 2021. התקציב לפניכם, מאוד מאוד מפורט, מאוד מאוד שקוף.

שאדי סרוגי:

אני רק אציין שבתור חבר בוועדה המייעצת, גם משה טייב יכול להעיד על כך, שמשה רצה לאמץ את הפורמט ... שיתאים לכל המחוזות, מאחר והוא היה כל כך מפורט. משה, תגיד שכן.

רביטל אלמוז:

הפורמט הזה הוא פורמט שאושר ב- 2009 והותווה על ידי המועצה

הארצית דאז.

אבי חימי:

רביטל, שתי הערות. המבנה האחד שהוצע לגבי תקציב שאת אומרת שתפעלו בו לפי 22', כאשת מקצוע ותיקה המסגרת התקציבית הזאת, המבנה שלה הוא נראה לך סביר?

רביטל אלמוז:

אנחנו, המנכ"לים היו שותפים פעילים ותודה לועדה המייעצת ולוועדת הכספים, באמת, אנחנו, אני חושב ש-, כמו שאתם יודעים, אני הרבה שנים בלשכה, אני לא זוכרת מעורבות כזו גדולה של מנכ"לים בישיבות ובהחלטות שכאלה. כן, אנחנו חיים טוב עם הפורמט שהוצע. הועדה יודעת את דעתי, אני חושבת שהוא צריך להיות יותר מפורט. אם אתם שואלים אותי אז אני אגיד את זה כאן. אני חושבת שהוא צריך להיות עוד טיפה מפורט. הוחלט, זרמנו, הוא בסדר גמור.

אבי חימי:

תאמרי לי רביטל, את תהיי ערוכה עד סוף מרץ להציג את תקציב 2020?

רביטל אלמוז:

אתה מתכוון את הדוחות הכספיים?

אבי חימי:

כן.

רביטל אלמוז:

כן, כמובן.

אבי חימי:

בסדר גמור. אז ג'ו, אדוני רוצה להציג לנו?

נועם לאור:

אפשר, אבי, רגע לשאול את רביטל שאלה?

אבי חימי:

כן, כן.

רביטל אלמוז:

בבקשה.

אבי חימי:

בהחלט.

נועם לאור:

היי רביטל, ערב טוב, נועם לאור, מה שלומך קודם כל?

רביטל אלמוז:

היי נועם.

תודה על העבודה על התקציב. אני לא ראיתי התייחסות לדוברות וליועץ אסטרטגי, מה שיש במחוזות אחרים, זה כי אין אצלכם או שלא פירטתם?

נועם לאור:

לא, אין אצלנו. אין במחוז חיפה דוברות. אנחנו עשינו את הניסיון בתחילת שנת 2020 ואנחנו לא ראינו צורך לזה ואין לנו דוברות.

רביטל אלמוז:

מצוין. הלוואי ששאר המחוזות ילמדו מכם בזה. שאלה נוספת, רביטל, לעניין לשכות הקשר,

נועם לאור:

נועם, גם לנו אין דוברות.

רומי קנבל:

לדעתי לאף מחוז.

דנה אורן ינאי:

רומי, לא לקחתי מחלקכם, רגע.

נועם לאור:

לדעתי לאף מחוז אין.

דנה אורן ינאי:

גם לנו אין. אני לא יודע לאיזה מחוז יש.

עמית בכר:

יש. המחוז שיש לו דוברות בטח יודע. רביטל, כמה לשכות קשר יש לכם?

נועם לאור:

טוב, אז בוא, א' זה לא לגנאי אבל לפחות,

עמית בכר:

בסדר, אבל אם אפשר,

נועם לאור:

נועם, אם אתה, צריך לזכור שיש לפחות על מחוז אחד אני יודעת שיש לו נכון שמופיע לו דוברות אבל זה לא דוברות חיצונית, זה רכז פעילות, רכזת פעילות שהיא גם דוברת ולצורך העניין אני אגיד היא גם צלמת באירועים.

רביטל אלמוז:

אני אשאל את אותו מחוז, רביטל. אבל אני רציתי לשאול אותך כמה לשכות קשר יש לכם במחוז חיפה?

נועם לאור:

- רביטל אלמוז:** 12. מוקדים.
- ואאל חלאילה:** לא, אחת, לשכת קשר אחת בבית המשפט המחוזי.
- רביטל אלמוז:** יש לנו לשכת קשר אחת בבית המשפט ו- 12 מוקדים שללא מבנים. אנחנו פשוט עושים שם אירועים.
- נועם לאור:** מוקדים מה, במבנים שמושכרים או ש-,
- רביטל אלמוז:** לא. לא מושכרים ואין שם פקידות.
- נועם לאור:** אז לשכת קשר פעילה יש רק אחת?
- רביטל אלמוז:** נכון, וסביר להניח שתהיה גם בחדרה כי יש שם בית משפט חדש ואנחנו כרגע בעזרת, בסיוע מנכ"ל הלשכה אנחנו באיזשהו משא ומתן מול הנהלת בתי המשפט.
- נועם לאור:** תודה רבה רביטל.
- רביטל אלמוז:** בבקשה.
- אבי חימי:** גיו, נעבור אליך.
- ג'ז ברצל:** טוב, ערב טוב לכולם.
- גליה שמילוביץ גרינגרד:** אפשר רק לשאול את רביטל, מה, מוקדים זה במשרדים?
- רביטל אלמוז:** לא, לא.
- גליה שמילוביץ גרינגרד:** לדוגמה, תני לנו דוגמה,
- שאדי סרוגי:** לא נעים להגיד שזה,
- רביטל אלמוז:** זה מתנ"סים,
- ואאל חלאילה:** אני אתן לה דוגמה.

רביטל אלמוז: בבקשה.

ואאל חלאילה: זה דבר שאנחנו התחלנו בו לפני 8 שנים. אנחנו למשל לוקחים את סכנין כעיר, ממנים רכז לסכנין. בעוונותיי אני הייתי בתפקיד הזה. אז אני הייתי,

(מדברים ביחד)

ואאל חלאילה: אז יש מה שנקרא מוקד סכנין, יש עליו אחראי בהתנדבות. המוקד הזה מקיים פעילויות והוא שוכר אד-הוק לצורך הפעילויות מקומות ודרך האולמות האלה הוא מקיים את הפעילויות האלה. זה כל ה-,

גליה שמילוביץ גרינגרד: הבנתי.

ואאל חלאילה: ללא שום הוצאות.

גליה שמילוביץ גרינגרד: אוקי.

אמיל נחאס: אני יכול לשאול את רביטל, אפשר?

רביטל אלמוז: כן אמיל.

אמיל נחאס: היי רביטל, מה נשמע?

רביטל אלמוז: אהלן.

אמיל נחאס: תגידי התקציב של השנה ביחס לשנה אשתקד הוא השתנה, הוספו סעיפי תקציב שלא היו קיימים בשנה שעברה?

רביטל אלמוז: שוב, אנחנו באותו מבנה תקציבי שהתווח על ידי המועצה הארצית מאז 2009. בפורמט שלנו שאני המשכתי אותו אין שום שינוי. אנחנו הסרנו, אם אתה שואל מבחינת תקצוב, אז למשל את סעיף הביטאון הסרנו. אם לזה אתה מתכוון.

אמיל נחאס: זה אחד מהם, כן.

רביטל אלמוז:

אז רק ביטאון.

אמיל נחאס:

אז התקציב של השנה ביחס לשנה שעברה הוא אותו תקציב? הוא מבחינת המסגרת התקציב?

רביטל אלמוז:

יש לפניך, בתקציב שלנו יש דו"ח ניצול 2020, יש תקציב 2020 ותקציב 2021. אתה שואל מבחינת תקצוב המועצה?

אמיל נחאס:

כן.

רביטל אלמוז:

אז יש שינוי קל. ברור שיש שינוי בסעיפים כאלה ואחרים, בהתאם לניצול של שנה קודמת ושנים קודמות וראייה תכנונית של השנה הבאה. זה הרי בונים תקציב, אמיל, לפי התכנית השנתית.

אמיל נחאס:

אוקי, הבנתי. תודה.

אבי חימי:

טוב, יש עוד שאלות לחיפה? אז חיפה דוז פואה, אנחנו עוברים לגיו.

ג'ו ברגל:

טוב. אז מחוז דרום בעצם בשנה האחרונה ביצע רה-ארגון ברמה המערכתית. הוחלפו כל תשתיות המחשוב, האינטרנט, הטלפוניה, הוקמו טרקלינים לטובת עורכי הדין באשקלון. בדרך יוקמו בקרוב ממש גם טרקלינים באשדוד, דימונה וקרית גת. בעקבות הקורונה חיזקנו את מערך הדיגיטל, שילבנו פעילויות זום בפייסבוק לייב, ביו-טיוב. לגבי התקציב האחיד,

אבי חימי:

ג'ו, אני אעצור אותך שניה. הטרקלין באשקלון הקוד שמה זה 2021, כל עורכי הדין מכל הארץ מאוד נהנים מהטרקלין באשקלון. ואני רוצה לומר לכם שגם מחוז מרכז עשה שיפורים ניכרים, הוא לא קורא לזה טרקלין אבל זה ממש טרקלין בבית המשפט המחוזי מרכז, תאווה לעיניים, בראשון לציון שגם הייתי שם, פתח תקווה עוד לא זכיתי להיות. אבל החדרים האלה זוכים לתהודה משמעותית. אורי, בירושלים הייתי בבית המשפט המחוזי וניגשתי למזכירה שנמצאת בכניסה ויש לה רק דלפק שמשרתת את עורכי הדין עם גלימות, הכל, מסתבר שהמחשב שלה הוא משנת 2006 והוא בקושי עובד וזה בעייתי כי אנשים רוצים לעבוד במחשבים או משהו כזה, אז צריך להחליף לה את המחשב.

אגב, כל חבר מועצה שהולך ומסתובב בארץ ומופיע לכו תראו בעיניים. לפעמים תהנו, לפעמים תביאו הערה ואנחנו נתקן. בשביל זה אנחנו פה. אז כן ג'ו, תמשיך.

ג'ו ברגל:

טוב, אז לעניין התקציב האחיד, קודם כל אני רוצה להגיד תורה רבה למנכ"ל הלשכה ולוועדת הכספים שבאמת עשו עבודה מדהימה. מחוז דרום כמובן ביצע את כל ההתאמות הנדרשות על ידי ועדת הכספים. הועד המחוזי כבר אישר את תקציב 21'. לטעמי ככל והתקציב יהיה אחיד לכלל המחוזות, למעט ייעוצים שיש בין מחוז למחוז, אז אנחנו כמובן במחוז הדרום מברכים על כך.

לו דעתי תישמע, אני באמת חושב שצריך להשאיר איזשהו פתח קטן לפעילויות שהן שונות, שאין אותו בכל מחוז למעשה, אבל ככלל 90% מהתקציב הוא באמת צריך להיות אותו דבר לכולם.

אבי חימי:

לא הבנתי, סליחה, לא הבנתי את הארבעה משפטים האחרונים.

ג'ו ברגל:

אמרתי, אז אני אחזור.

אבי חימי:

אולי תגביר את קולך, לא שמעתי טוב.

ג'ו ברגל:

אני אומר אני אחזור. 90% מהתקציב באמת צריך להיות תקציב אחיד לכלל המחוזות. אבל יש שוני מסוים בין מחוז למחוז בדברים מסוימים. לדוגמה, לנו במחוז יש דרום דיגיטל, פרויקט של דרום דיגיטל שאין אותו במקומות אחרים. יש פרויקט מסוים שמחוז אחר רוצה לעשות והמחוז שלנו לא צריך לעשות. ואם דיברנו כבר על דוברות, מחוז דרום אין לו דוברות. אז לעניות דעתי לא צריך בכלל להופיע הסעיף הזה. זה שאני שם אותו בתקציב ומסמן בו מינוס זה מיותר. אבל זה מה שהועדה קבעה ואנחנו התיישרנו לפי זה. לעניין סגירת 2020, אנחנו כמובן בשלבי סיום ועד תחילת החודש הבא אני מאמין שהכל ייסגר.

אבי חימי:

תודה. אני רוצה לחזור לרביטל וגם לג'ו ואחרי זה כל מנכ"ל, האם יש בעיות עם הפרשות חוקיות לעובדים, הפרשות פנסיוניות, חובות עבר, כל מיני אנשים שעובדים 50 שנה ולא הפרישו? האם במחוז חיפה יש בעיה כזאת? ויתר המחוזות שיתחילו לחשוב על זה כבר.

ג'ו ברגל:

אני יכול לענות?

אבי חימי:

קודם כל רביטל ואחרי זה אני חוזר אליך.

רביטל אלמוז:

למחוז חיפה יש ביטוי בדו"ח הכספי בכל שנה לייעודה ועתודה. בכל רגע נתון היה ויפוטרו או יעזבו כל עובדי המחוז יש כיסוי מלא. יש קרן פיצויים ישנה ויש, יש כיסוי מלא לכל 13 העובדים.

אבי חימי:

תודה. ג'ו, בבקשה.

ג'ו ברגל:

אנחנו כל העובדים היום במחוז דרום בעצם יושבים על סעיף 14. זה אומר שהכספים מועברים לחשבון שלהם, בין אם יפוטרו או התפטרו. בעבר היתה קופת פיצויים מרכזית. היו חסרים כספים, השלמנו אותם לעובדים שהיו אבל אנחנו עכשיו כולם על סעיף 14, אז אני לא צופה שתהיה בעיה בעתיד.

אבי חימי:

טוב, תודה. אתה אומר שעד סוף מרץ אתם תסיימו את תקציב 2020?

ג'ו ברגל:

עד תחילת מרץ.

אבי חימי:

תחילת מרץ, תודה. חברים, אם מישהו רוצה לשאול שאלות את ג'ו.

נועם לאור:

כן, אני אשאל את אותה שאלה ששאלתי את רביטל, ג'ו, לעניין לשכות הקשר או מוקדים אחרים. אני אשמח אם תפרט קצת גם על הפעילות וגם על המספרים.

ג'ו ברגל:

יש לנו בעצם לשכת קשר מרכזית שיושבת בבאר שבע. סליחה, זה בית הלשכה שיושב בבאר שבע, ויש לנו לשכת קשר שיושבת באשקלון, שבעצם שם יש עובדת אחת ועוד לשכה באשדוד שגם שם יושבת עובדת אחת ונותנים שירות לאזורים האלה בעצם.

נועם לאור:

אז ה-260 אלף שקל שכירות שמוזכר בתקציב שלכם זה על שני המוקדים הללו?

ג'ו ברגל:

כן, כן. בתקציב הקודם שלנו ב-2020 אנחנו בעצם חילקנו את זה לאשדוד ולאשקלון, כמו שאתם יכולים לראות בתקציב הקודם. אבל בגלל שאנחנו התאמנו את עצמנו לתקציב האחד או איחדנו את שתי הלשכות ביחד, כן.

נועם, אני רוצה להבהיר כמה מושגים שכל חברי המועצה יהיו מיושרים. יש לשכות קשר בבתי משפט שונים שפזורים בארץ. יש למשל בפתח תקווה ויש בראשון לציון ויש בלוד ויש בתל אביב בסגנון מאוד מיוחד של מועדון כזה רק לחברים, ויש בדרום לשכות קשר בבית המשפט בבאר שבע אתה מגיע, יש לך מועדון לעורכי דין ויש לך את זה באשקלון ועכשיו הם עושים בדימונה ועושים בקרית גת ועושים באשדוד. זה לשכות קשר בתוך בתי המשפט כדי לשרת את עורכי הדין מגלימה וכלה בזה שהם קונים חולצה ועניבה וכל מיני כאלה דברים. זה פן אחד.

אבי חימי:

יש שלוחות שלמשל בדרום יש שלוחות בגלל שזה אזור גאוגרפי גדול, באשדוד יש משרד עם עובדת, באשקלון יש משרד עם עובדת.

באילת אין? אני יודע שאלעד בזמנו דיבר על להקים משהו באילת.

נועם לאור:

באילת יש חדר קשר בתוך הבית משפט. אין שם עובד קבוע שמאייש אותו.

ג'ז ברצל:

אין עובד, יש אבל מועדון בתוך בית המשפט באילת. עכשיו יש שלוחות קבע כמו שאמרתי למשל באשדוד ובאשקלון ויש מה שנקרא ועדות קשר. למשל במחוז מרכז יש למעלה מ-30 ועדות קשר ששוכרים אולמות ומתנ"סים בבתי ספר אד-הוק לפעילות, כאשר יש ראשי ערים שנותנים את זה בהתנדבות. הכל בהתאם לקשר שהמחוז עושה. אז למשל בחיפה יש 12 מוקדים, כמה אמרתם? 8, 12 מוקדים, בכרמיאל וזה שעושים פעילות לעורכי דין אד-הוק. נועם, עוד שאלות שאתה רוצה לשאול?

אבי חימי:

לא, הדברים ברורים. אני חייב לומר שבאמת אני רוצה לברך על הפורמט האחד. אם אתם זוכרים בישיבת התקציב אני גם דיברתי על כך לא מעט, אני חושב שזה נותן לנו המון כלים גם להשוות וגם להתייעל ומכאן נובעות גם חלק מהשאלות שלי. אני מקווה שבסוף אנחנו נוכל להתייחס גם בצורה מרוכזת.

נועם לאור:

טוב, תודה. מי רוצה עוד להציג, איזה מנכ"ל?

אבי חימי:

אני אשמח אם אפשר.

דנה אורן ינאי:

אליאן, אני רואה חצי ראש שלך. את רוצה?

אבי חימי:

דקה לפני, קודם כל אני רוצה להודות,

רומי קנבל:

אולי תורידו את המסיכות כי לא שומעים טוב אתכן.

אבי חימי:

אני אומרת שאני רוצה להודות לאליאן וכמובן מן הסתם לכל העוסקים במלאכה, זאת לא עבודה פשוטה להכין את התקציב, לעמוד במועדים ותודה. אני באמת רוצה להגיד פה בבמה הזאת, כי בסופו של דבר אנחנו כיו"רים יודעים שהמנכ"לים עושים עבודת קודש בכל הנוגע להכנת התקציב ולשעות הרבות שמושקעות בהכנה ובבנייה לקראת הישיבות ועד מחוז ואחר כך לקראת המועצה.

רומי קנבל:

אני רוצה להצטרף לדברים שלך, אבי, בכל הנוגע, נועם, לסוגייה של לשכת קשר, שלוחות קשר. אנחנו גם מחוז שהוא מאוד פרוס, כידוע מגדרה עד ממש הכניסה לחדרה. אחד הדברים ואחד הפידבקים החזקים שאנחנו פה במחוז מקבלים מעורכי הדין זה באמת התחושה שיש להם פינה, יש להם מקום שהם יכולים במהלך דיונים, במהלך הגעת לבית משפט למצוא קשר לשירות שהלשכה נותנת להם בהתנהלות היומיומית שלהם, אם זה בכל הנוגע למכשירים כמו האימייל והפקסים וצילומים, וניסוחים של הסכמים תוך כדי הגעה לבתי משפט. לא לכולם יש back office יש משרד פעיל.

בימים של הקורונה, בימים שהמסעדות ובתי הקפה סגורים יש להם את הפינה שהם יכולים לקחת קפה, לקחת איזה עוגייה יבשה, להישאר, יש הרבה, דרך אגב הפליליסטים נמצאים שם שעות לפעמים על גבי שעות עד שמביאים עצורים לדיונים. אני חושבת, נועם, אני לא יודעת אם ביקרת לאחרונה בלשכות הקשר רק מי שמבקר בלשכות ובשלוחות באמת מבין את השירות ואת ההנגשה המיידית שהמחוז, שזה בעצם הלשכה מבחינתנו, כי לשכת קשר בלוד לא נותנת שירות רק לעורכי דין ממחוז מרכז, היא נותנת שירות לכלל עורכי הדין שמגיעים מכל הארץ לדיונים שלהם שמתקיימים במחוז והפוך. עורכי דין שמגיעים ממחוז מרכז למחוז אחר שמה יש לשכות קשר ושלוחות אז הם נהנים מהשירות והם רואים את זה כבעצם שירות של הלשכה. זה לא שירות רק לעורכי הדין ממחוז כזה או אחר.

ואני גם יכולה לתת לך דוגמה, כשאנחנו העברנו את התקציב של הלשכות בישיבת ועד המחוז אחת מהחברות בוועד לא הבינה, היא אמרה רגע, מה זה בדיוק? אני לא יודעת בדיוק במה מדובר, זה נראה לי הרבה. אני ביקשתי ממנה, עשינו התקציב החדש שהיא תיגש בדיון הקרוב שיש לה, היא איפשרה לי לה דיון שיש לה, שתיגש

לשכת הקשר ותבין במה מדובר. ואחר כך היא שלחה לנו בקבוצה של הווטסאפ של הועד באמת את ההתרשמות שלה ואת התחושה שבאמת זה משהו שמראה שהלשכה נמצאת בדיוק במקומות האלה שעורכי הדין מבליים שם שעות, שעות על גבי שעות לפעמים.

אני יכולה לומר לך שכליטיגטורית באמת הייתי שמחה אם היתה לנו היכולת ליצור לשכות קשר בכל נקודת בית משפט כי יש צורך כזה, צורך אמיתי. לפעמים אתה תקוע ולא הספקת להדפיס ואין לך מדפסת והשופט נותן לך עכשיו ביחוד עם תקנות סדר הדין האזרחי שסיכומים הם הולכים להיות סיכומים בעל פה בהרבה מאוד תיקים, יש את ה-, בסוף דיון הוכחות נותנים לך הפסקה של חצי שעה לחזור חזרה לאולם ולסכם בעל פה. אני באמת חושבת ששווה, כמו שאבי אמר, אני מצטרפת למה שאבי אמר, לבקר, שכל חבר מועצה יגיע, ייקח לו איזה לשכה כזו או אחרת ויבקר בה.

אני גם אומר שזה המלאכה היא לא פשוטה למצוא בתוך בתי המשפט חדר, מקום שהנהלת בתי המשפט תסכים לפנות לטובת לשכות הקשר של הלשכה, של המחוזות. אנחנו לדוגמה על נתניה עובדים ממש מעל שנה, לא רק מול הנהלת בתי המשפט אלא צריך לגשת למכרזים בדיור הציבורי על מנת לקבל חדרון, חדר, לעמוד בתנאים אדריכליים, בטיחותיים, הנגשה וכדומה, צריך אדריכלות, צריך מומחה הנגשה, צריך מומחה בטיחות. זה תהליך מאוד מאוד מייגע גם מול הדיור הציבורי. עכשיו פנינו גם בקשר לכפר סבא. רק אחרי שנה ומשהו קיבלנו אישור על נתניה.

נועם, באמת אני מציעה ללכת ולראות, אני חשה שזה באמת אחד הדברים שעורכי הדין מרגישים את השירות שהם מקבלים מהלשכה. אני אעביר את רשות הדיבור,

רומי, את מתפרצת את האמת לדלת פתוחה. אני חושב שלשכות הקשר זה דבר חשוב.

נועם לאור:

מעולה.

רומי קנבל:

אני חושב שביום יום עורכי הדין מרגישים את הלשכה ביום שלם לא בבניין הלשכה אלא דווקא בלשכות הקשר, שהם נמצאים לפני הדיונים, אחרי הדיונים, אני חושב שזה דבר חשוב.

נועם לאור:

נהדר.

רומי קנבל:

ככה שזה אם היה למישהו ספק.

נועם לאור:

גליה שמילוביץ גרינגרד: חברים, אנחנו לא מתקדמים היום? כאילו הלשכו-, כאילו,

נועם לאור: לכן, רומי, אני חושב, אני לא יודע, אני אשאל אבל גם אני סבור,

גליה שמילוביץ גרינגרד: אבי נרדם פשוט.

אבי חימי: לא.

נועם לאור: התקציב אצלכם בכל מה שקשור לשכוח קשר ראיתי שהוא גבוה באופן יחסי לשאר המחוזות. אני מתאר לעצמי שזה קשור איכשהו לפריסה הרחבה של מחוז מרכז, גם אם לא באופן הגאוגרפי, כי יכול להיות שמחוז צפון או מחוז דרום גאוגרפית הם יותר גדולים ממחוז מרכז אבל יש לי את התחושה ואני אשמח אם תפרטי, שבמחוז מרכז יש יותר ישובים וכתוצאה מכך גם יותר לשכות קשר או מוקדים נוספים.

רומי קנבל: זה לא דווקא יותר יישובים. תבחין, יש גם בתי משפט רבים. כרגע אנחנו מתחזקים שלוש לשכות קשר קיימות, שזה במחוזי בלוד, בפתח תקווה ובראשון לציון. אנחנו שיפצנו את כולן על מנת באמת שעורכי הדין ירגישו שגם נוחות וגם מבחינה טכנית שיפצנו את המחשבים ואת המכשור, את העמדות, הגדלנו את העמדות. מעבר לזה, אנחנו הולכים להקים מהיסוד לשכת קשר בנתניה, נועם, שכבר קיבלנו אישור סוף כל סוף אחרי שנה וחצי לפני שבוע ב-, קיבלנו פטור למעשה, ביקשנו פטור ממכרז מהדיור הממשלתי. קיבלנו הודעה שהלשכת קשר, איתרנו כבר, סגרנו עם מנהלת מחוז מרכז, עם מיכל, גם לשכת קשר בכפר סבא. מצאנו, הקצו לנו מקום. זה יעלה עוד שבועיים כבר לאישור. מבחינת תקציבים זה בתקציבים של הקמה מאפס, זה לא שיפוצים רק.

פנינו גם לרחובות ורמלה, אנחנו למעשה אני לא יודעת אם מישהו יודע, היתה גם לשכת קשר בעבר במשולש בטייבה, שבעצם המימון שלה היה ברמת הלשכה המרכזית. אנחנו סגרנו אותה כי המקום לא היה ראוי והוא גם לא נתן מענה נכון לעורכי הדין.

אנחנו גם מתכוונים לאתר שם מקום, כמו שאבי הבחין יש שלוחה שם שאנחנו מתכוונים לאתר ולאפשר לעורכי הדין. ואני פותחת סוגריים, יש פה גם עורכי דין שאין להם משרדים, הם נאלצים לעבוד מהבית, אין להם יכולת,

- אבי חימי:** חברים, אנחנו יורידים, רומי, סליחה, לקצת יותר מדי רזולוציה.
- רומי קנבל:** נכון, אני מסכימה.
- יוסי ויצמן:** שכחת את בת-ים, שגם זה חשוב שמה.
- אבי חימי:** אתם מבינים למה למחוז מרכז אין תקציב לדוברות? משום שהם מנצלים כל הזדמנות לדוברות. לא זאת היתה הכוונה, רומי.
- רומי קנבל:** אנחנו נתקדם. נועם, אם יש לך שאלות עוד אנחנו נענה בהמשך, כמו לאחרים.
- אבי חימי:** בסדר. אליאן תציגי לנו קצת מספרים.
- אליאן בוכניק וידל:** כן. ערב טוב לכולם.
- אבי חימי:** אבל שאלה ראשונה, יש תנאים סוציאליים והפרשות לכל העובדים?
- אליאן בוכניק וידל:** אצלנו כולם חתומים על סעיף 14, גם צריך לזכור שמדובר בעובדים חדשים שגויסו למחוז רובם רק לאחרונה, ולכן מהמובן הזה אנחנו בסדר.
- אבי חימי:** טוב.
- אליאן בוכניק וידל:** התקציב מונח לפני כולם. התקציב מלכתחילה נבנה על פי מבנה התקציב האחיד, וזו באמת הזדמנות לומר שגם אני כמנכ"לית המחוז מעודדת מאוד את הנושא הזה של תקציב אחיד. עלה בועדת הכספים, דנו בכל הסוגיות. נצמדנו לתקציב הזה מלכתחילה, זה התקציב שגם אושר בישיבת ועד המחוז בתחילת חודש ינואר. הוא מונחת לפניכם. רומי הרחיבה על לשכות הקשר, אין צורך להרחיב שוב. כל שאלה מוזמנים לשאול בשמחה גדולה. ועדות הקשר, כפי שאבי ציין, 30 ועדות, ועדות מקצועיות, קרוב ל- 50 ועדות, שכר עבודה מפורט בכל סעיף.
- יש את הנושא של אחזקת משרדים. שכירות המשרדים ניתן לראות בדמי הניהול שעולים על 700 אלף שקלים בשנה, כולל ארנונה, מים וחשמל, כאשר הכל מסתכם לסך מיליון שקלים בשנה. דוברות גם

אצלנו אין, כפי שצוין כאן. שאלות?

אבי חימי:

אגב, יש דובר מחוזות פה בלשכה, כמו שהיה שחר שחר, יש את ידידנו נחציה וכל מי שרוצה שירות מקבל שירות. כן אליאן?

אליאן בוכניק וידל:

אני סיימתי את דבריי אלא אם כן יש שאלות למישהו או שרוצים התייחסות ספציפית למשהו.

נועם לאור:

יש, למעשה אם אני מבין נכון, אליאן, רומי, הסיבה שהתקציב אצלכם 919 אלף שקל, כלומר הוא גבוה מאוד יחסית לשאר המחוזות זה בעיקר בגלל עלויות הקמה של לשכות חדשות?

אליאן בוכניק וידל:

לא, לא, אני אסביר. אני אסביר. מה שקורה זה ככה, כתוב גם בהערה שהחישוב הוא לפי 9 שלוחות. 9 שלוחות ולשכות יחד. כיום אנחנו מתפעלים 3 לשכות כפי שצוין בבתי משפט. הרעיון העתידי הוא להתרחב בעוד 6 לשכות. כבר היינו צריכים להתרחב בעוד שתיים שהתעכבו בדיוור הממשלתי, קיבלנו אישור. כל לשכת קשר כזו מורכבת מעלות של שכירות, מעלות שכר עבודה של רכזת שיושבת שם שבע שעות ואנחנו מוצאים לנכון שיש חשיבות גדולה בלהביא רכזת. משרדיות וכלליות שזה הדברים השוטפים של ההדפסות והפקסים, המכונות, הוצאות אירוח, כיבוד, אלה הסעיפים שבעצם מרכיבים כל לשכה כפול 9 לשכות זה מסתכם לכדי הסכום הזה.

יוסי ויצמן:

אני רוצה עוד דבר קטן להעיר. בלשכות, אני מתחבר למה שרומי אמרה, אם יש הצדקה למשהו זה דווקא לשכות בתוך בתי המשפט. זה המקום שנותן שירות. באמת צריכים לומר לשבח את הלשכות שנמצאות במחוז מרכז, זה תענוג. לפעמים מגיעים מרחוק ומקבלים שירות. בית משפט בלוד זה ממש תענוג. לכן אני חושב שצריכים שתמיד יהיה שמה מזכירה או מישהי שתביא שירות גם עם הגלימה, וגם אפילו לחשוב על מישהי מחליפה שאם היא חולה שהמקום אף פעם לא יהיה לבד. כי אין עוגמת נפש גדולה מאשר עורך דין מגיע לדיון וחסר לו משהו, הוא מגיע ללשכת הקשר הוא רוצה פתרון. זה אחד הדברים שצריכים להשקיע בהם הכי הרבה וזה הקשר עם העורך דין. הקשר בתכלס עם העורך דין זה בלשכות הקשר האלה.

אמיל נחאס:

חוץ מהגלימות,

חגי הראל:

אבי סליחה, אני גם רוצה להגיד מילים

אבי חימי:

ברצון. ברצון חגי.

חגי הראל:

אבי, אני רוצה לחזק קודם כל את אליאן באמת ואת רומי שהן עושות עבודה חבל על הזמן, מנסות להנגיש את מחוז מרכז לכל עורך דין במחוז, מחוז של מעל 20 אלף עורכי דין, כאשר הוא נמצא באמת מפאתי חדרה עד גן יבנה. ואני חושב שהחשיבות של לשכות הקשר יש לזה חשיבות עליונה, וזה לא רק בבתי המשפט, אני חושב שצריכים להרחיב את הפרויקט הזה גם מחוץ לבתי המשפט.

צריך לזכור שיש המון עורכי דין שהם לא מופיעים בבתי המשפט או מופיעים בבתי הדין לעבודה ולא נמצאים דווקא בבתי משפט שלום או לצורך העניין מופיעים בוועדות ביטוח לאומי או שהם לא ליטיגטורים. ואני חושב שצריך לקחת את זה בחשבון גם כשמדברים על לשכות הקשר. נועם, אני מקווה שאתה מקשיב לי כי זה גם לגביך, אם רצית לשאול לגבי זה.

ולכן אני בא וחומר אנחנו צריכים לתקצב את זה, לדעתי במחוז מרכז במיוחד, כי המחוז באמת פרוס גאוגרפית. יש 20 אלף עורכי דין. באזור השרון יש כ- 12 אלף עורכי דין, באזור השפלה 8,000 עורכי דין וצריכים לתת לכל אחד את הביטוי. כי בסוף דמי החבר שייכים לעורכי הדין ואנחנו רוצים להחזיר את הכסף. כמו שהם אומרים אני חושב שצריכים לעשות את זה ולהמשיך עם זה. זה מה שרציתי להגיד.

אני מצטרף, חגי, לכל מילה.

יוסי ויצמן:**אבי חימי:**

רק בעניין הזה אם דיברו כבר על שירות לעורכי דין, כאשר דנו בתקציב 2021 עלו כל מיני רעיונות ומשה טייב חבר המועצה העלה רעיון ל- WeWork לעורכי דין שסגרו משרדים בתקופת הקורונה, כלומר יש לזה היבטים חברתיים כלכליים וכן הלאה. ואני רוצה לברר לכם שעוד כשבועיים שלושה אנחנו פותחים WeWork בתל אביב שכמובן ישרת את עורכי הדין מכל הארץ. אנשים באים לתל אביב, בכל זאת זאת העיר הכלכלית הכי דומיננטית בישראל. באים לשיבות, יהיה להם חדר ישיבות, יהיה להם חדר, יהיה להם פינת עבודה, יהיה להם הכל, במחירים מגוחכים, יותר ככה להצדיק את ההגעה המסודרת. והשלב הבא זה הקמה גם בירושלים. ובעזרת השם אנחנו נתנסה ונראה איך אנחנו מקדמים את הדברים.

אפשר להסתובב גאים, חברי מועצה יקרים אתם אישרתם את הפרויקט הזה של ה- WeWork ל- 2021 ועוד שבועיים שלושה כולכם

מוזמנים להשקה ואפשר לומר לעורכי הדין – חברים, יש תמורה בעד האגרה.
אנחנו נעבור למחוז תל אביב, דנה.

דנה אורן ינאי: כן אבי.

גליה שמילוביץ גרינגרד: האם אנחנו נמשיך לדבר על לשכות קשר? לנשנש בלשכות הקשר?

אבי חימי: לא הבנתי.

גליה שמילוביץ גרינגרד: זה כל הישיבה היום זה על לשכות הקשר ואיך אנחנו מנשנשים שם?

אבי חימי: לא, זה על התקציב. את יכולה לשאול,

גליה שמילוביץ גרינגרד: אוקי.

רומי קנבל: לא, על השלג בירושלים.

גליה שמילוביץ גרינגרד: כן, לא, כי זה נשמע כאילו עוגיות יבשות זה מה שיש לנו לדבר עליו. חברה, בואו נתקדם.

יוסי ויצמן: מכירה קשר עם עורכי הדין יותר מאשר לשכות הקשר? זה גם זמן להגיד תודה רבה על התפקוד שלהם.

גליה שמילוביץ גרינגרד: הכל, תודה רבה.

יוסי ויצמן: זה עובד ואחד הדברים הטובים.

גליה שמילוביץ גרינגרד: הדבר הכי חשוב זה תודה רבה, אבל אנחנו שעתיים בישיבה מדברים על לשכות קשר, לא באמת על תקציב.

נועם לאור: זה חלק מהתקציב, גליה, לשכות הקשר.

אבי חימי: הגישו את המסמכים של התקציב וכל אחד ישאל מה שבא לו. ואני רוצה להגיד לכם לשכות הקשר זה אחד הדברים הכי טובים שהתחילו בקדנציה הקודמת, גם לפני הקדנציה הזו.

כן, דנה, מחוז תל אביב, בבקשה.

דנה אורן ינאי:

כן אבי, תודה. אני אפתח ואומר תודה לך ולאורי על השנה האחרונה, על הליווי. עברנו כמו שאתם יודעים בשנה וחצי איזשהו רה-ארגון, איזשהו מה שנקרא להתחיל מהתחלה, יישור קו וגם מי שעבר על התקציב שלנו רואה גם השנה אנחנו נכנסים מה שנקרא יותר לעומק, גם בנושא האתיקה וגם בנושא מערכות התקשורת של המחוז. ואני מקווה שבאמת משנה הבאה אנחנו נוכל להשקיע את מירב המשאבים בפעילות ולא במה שנקרא שיפור מערכות שהיה צורך מהעבר לתקן. תקציב המחוז מבוסס, הכנו את התקציב על פי המבנה החדש בתוספת מפורטת טיפה יותר של המחוז. גם העברנו את התקציב בוועד המחוז לפני האישור הסופי של ועדת הכספים, אבל המבנה התקציבי הוא אותו מבנה, מלבד סעיפים נוספים. התקציב מבוסס על תקציב מהלשכה הארצית פלוס הכנסות מפעילות. היה חשוב לנו באמת לייצר שקיפות. זהו בגדול, אין שינוי משמעותי משנה שעברה. גם נושא כוח האדם שעשינו שינוי שקיצצנו מ- 46 עובדים ל- 26 עובדים, מתייעלים בכל הנושא התפעולי ומניידים כמה שיותר כסף לפעילות.

אבי חימי:

כדי שגליה לא תשתעמם, מתי יהיה לשכת קשר בבית המשפט החדש בבת ים?

דנה אורן ינאי:

אז אנחנו כרגע עובדים גם על בת ים. היינו שם בסיוור, הם הציעו מיקום שפחות מאפשר לנו קשר עם עורכי הדין ואנחנו בוחנים איתם מקום טוב יותר. במקביל אנחנו גם היינו בסיוור, הוצע לנו מקום בהרצליה וגם בבית המשפט בשוקן לאחר הכניסה אנחנו גם שם יוקצה לנו מקום. אני לא ארחיב ואומר אבל אכן זה חשוב לעורכי הדין המגע והיכולת שלנו לתת להם איזושהי פינה חמה.

עמית בכר:

אני רוצה להתפרץ במשפט אחד. אני מסכים לכל מילה שרומי אמרה בעניין הזה וזה לא, אני גם לא, אני גם סולד מישיבות ארוכות מדי אבל גליה, הנושא הזה הוא פשוט לדעתי, עוד פעם, הוא חשוב, הוא פעילות חשובה מאוד, בטח למחוזות שמפוזרים גאוגרפית. אנחנו פחות כאלה אבל זה עדיין קריטי, ובטח בת ים, שוקן שם חצי מתל אביב עובר עכשיו לשלום בשוקן לשנים רבות בתל אביב שזה קיים. ואני ביקשתי גם את הרצליה, וכמו שדנה אמרה המקום שהוצע לנו הוא לא מספיק טוב ואנחנו ביקשנו ופועלים להזיז אותו. נשמח גם לזרדה, טוב, אנחנו

יודעים לתקשר לא מעל גלי עכשיו הישיבה הזאת אבל אנחנו צריכים לתת שם press ואנחנו עושים את זה כי זה באמת אחד הדברים הכי חשובים של הלשכה, גם יוסי ויצמן ציין את זה.

טוב, תודה עמית. דנה אורן, מה קורה עם ההפרשות לכל העובדים הקיימים?

אבי חימי:

טוב, כמו שאתם רואים אנחנו בתקציב ייעדנו סכום מסוים במידה ועובדים יעזבו או שאנחנו ניאלץ להיפרד מעובדים ותיקים. כל העובדים הקיימים היום אנחנו מפרישים כחוק ומסודר. יש חובות עבר של המחוז שאנחנו שוחחנו על כך ואנחנו בטיפול ארוך טווח אנחנו ננקה שולחן שם.

דנה אורן ינאי:

כלומר לשנה הזו אם למשל עובד ותיק יסיים את חלקו במחוז אז יש דרך לשלם את הדברים?

אבי חימי:

של עובד-שניים כן. אם אנחנו נסגור את המחוז אז יהיה קשה יותר.

דנה אורן ינאי:

טוב. אוקי. שאלות למחוז תל אביב, נועם לאור?

אבי חימי:

לא, למחוז תל אביב אין לי שאלות.

נועם לאור:

תודה. אז אנחנו עוברים עכשיו למחוז צפון.

אבי חימי:

פארוק מטפל במשהו אצלו בהפסקת חשמל בבית. נעאמנה גם לא יכל להצטרף.

איתן לדרר:

כנראה יורד שם כבר שלג. הגיע השלג.

יוסי ויצמן:

אולי זו הדוברות שמה במחוז צפון.

נועם לאור:

סליחה?

איתן לדרר:

אני אומר אולי זו הדוברות שמה של מחוז צפון.

נועם לאור:

כבר אני אענה על הכל. יש לנו גם,

איתן לדרר:

מצחיק, נועם.	<u>נועם לאור:</u>
לשכות קשר, תכף נדבר על זה.	<u>איתן לדרר:</u>
גם דוברות וגם יועץ אסטרטגי.	<u>נועם לאור:</u>
שני משפטים. אנחנו,	<u>איתן לדרר:</u>
אז נעבור למחוז ירושלים.	<u>אבי חימי:</u>
לא נכון, יועץ אסטרטגי כתוב אפס.	<u>איתן לדרר:</u>
איתן, רשותך נחכה לפארוק ונעבור למחוז ירושלים בינתיים.	<u>אבי חימי:</u>
אין בעיה.	<u>איתן לדרר:</u>
כן, אורי?	<u>אבי חימי:</u>
<p>טוב, מחוז ירושלים תקציבו השנה 4.3 מיליון שקלים, שהוא כולל את ההכנסה העיקרית מדמי חבר בסך של 3.8 מיליון, לעומת שנה קודמת ב- 4 מיליון. זה קיצוץ של כ- 5% בהתאם להחלטת המועצה. עיקר ההכנסות הנלוות הן הכנסות מהשתלמויות. אתם רואים את התקציב החדש, את המבנה שלו. הוא כולל הפרדה, כמובן שיפוט משמעותי, אתיקה, אקדמיה שיש דגש בנושא האקדמי גם. במחוז יש כ- 11 תקנים גרעיניים שכוללים את השיפוט המשמעותי, את האתיקה, ספריה, אקדמיה, הנהלת חשבונות.</p> <p>במחוז פועלות שלוש שלוחות קשר עיקריות. המבנה, הטופוגרפיה של מחוז ירושלים הוא קצת שונה ממחוזות אחרים, הוא די מרוכז. השטח אמנם גדול אבל די מרוכז. בעיקר הפעילות שלו היא או בלשכה או בבתי המשפט, שיש לזה מאוד מאוד חשיבות. יש שלוש כאלה, בשלום, במחוזי ובמשפחה. לצערי עם השנים לאט לאט בתי המשפט המקום שם הולך ונהיה צפוף והם דוחקים אותנו החוצה, זו הסיבה, כמו שראית, שכבר במחוזי אין שלוחת קשר. בעבר היה חדר מאוד מאוד גדול.</p>	<u>אורי אלפרסי:</u>
<p>אנחנו פועלים כמו שגם עשינו בחיפה, ויש מרחב המשפט האחרים, שיקצו לנו חדרים. אגב זה אמנם להלכה מוקצו לנו כוח הפעילות</p>	

השוטפת אבל הצפיפות בבתי המשפט לשופטים שיש להם עדיפות דוחקת אותנו הצידה וממש בקושי מקבלים איזשהו שטח כזה או אחר. אבל בכל זאת לפחות דואגים שיהיה איזשהו נציג עובד של הלשכה שייתן שירותים בסיסיים או כמה שניתן בהתאם לגודל שמוקצה. זהו מחוז ירושלים. שאלות מיוחדות,

אבי חימי: אורי, הפרשות לעובדים יש בעיה?

אורי אלפרסי: לא, מחוז ירושלים מאוזן גם בנושא של העובדים, גם בנושא של כוח האדם. הכל נבדק, החוזים, ההסכמים, ההפרשות.

אבי חימי: כמה עובדים במחוז ירושלים?

אורי אלפרסי: אמרתי, ציינתי הרגע, יש 11 עובדים גרעיניים שכוללים,

אבי חימי: לא שומע. כמה?

אורי אלפרסי: ציינתי, 11 עובדים. 11 עובדים.

אבי חימי: הבנתי. מרכז כמה עובדים?

(מדברים ביחד)

אליאן בוכניק וידל: 13 עובדים כולל לשכות הקשר.

אבי חימי: הבנתי.

נועם לאור: אפשר להתייחס רגע בבקשה אבי?

אבי חימי: כן. כן.

ערן בן ארי: אני גם מעוניין להתייחס ברשותך, אבי, אחר כך.

נועם לאור: אז קודם כל, אורי, זה המקום לפני הכל להודות לך שלקחת על עצמך גם את התפקיד הזה כממלא מקום מגייל מחוז ירושלים בצוק העיתים, לדעתי לא מובן מאליו.

מה שחריג בעיניי שאני משווה, שוב, צריך להבין כמה שחשוב שיש לנו את היכולת לעשות את ההשוואה, זה העניין של פרסומי כתבי עת, 300 אלף שקל, כשהממוצע לכל מחוז זה 30 או 40 אלף שקל, כלומר פי 10. לא יודע מה מפרסמים שם בירושלים.

אורי אלפרסי:

הסיבה היא שבמחוז ירושלים עדיין הכתבי עת הם מודפסים, זאת החלטה של המחוזות. במחוזות אחרים, כמו בארצי, זה דיגיטלי. כרגע זה מתקצב לפרסום רגיל.

נועם לאור:

אז יכול להיות, אורי, שזה מקום לשקול וגם שוועד המחוז יחשוב על זה. יש פה 300 אלף שקל, שכמו שיתר המחוזות מצאו לנכון לעבור למדיות אחרות ומתקדמות יותר וחסכוניות יותר אולי ראוי שזה יעשה גם מחוז ירושלים, 300 אלף שקל זה לא מעט כסף.

אורי אלפרסי:

יכול להיות. בסוף זה באמת החלטה לא של המנגנון, זאת החלטה של ועד המחוז, כמו במועצה. גם אמרנו שהמחוזות הם לא הומוגניים. גם האוכלוסייה במחוז ירושלים קצת שונה. אתם רואים רק לאחרונה יצאנו עם תקנות הסד"א ואתם רואים עד כמה יש ביקוש לספר hard copy, לספר מודפס. אז גם בעניין הזה כנראה שבמחוז ירושלים עדיין יש את הדרישה ורוצים את זה. אני מניח שתהיה החלטה אחרת אז כמובן שיישמו אותה.

אבי חימי:

כן, ערן בן ארי רצית לשאול.

ערן בן ארי:

כן, אני רציתי לשאול, מאחר ולא היה מנכ"ל במחוז ירושלים בשכר, תקנו אותי אם אני טועה, בשנת 2020 למרות שנבחרה מנכ"לית שלא עבדה בכלל ואורי שממלא את התפקיד הזה, למרות ששוב, היה מכרז ולא לקחו כשיר 2 או 3, ועושה את זה להבנתי ללא שכר, אז איך הגעתם לחצי מיליון שקל?

אורי אלפרסי:

אתם שואלים את השאלה הזאת, כבר כמה פעמים שאלו אותה גם בוועד המחוז, שאלו אותה גם בוועדת כספים כמה פעמים. לגבי שנת 20, היתה מנכ"לית, המנכ"לית הזאתי יצאה לחופשה לפי ההסכם שלה, היא היתה בחופשה כמעט עד סוף השנה וזה, לזה מצטרף גם כמובן מנכ"לית שמינו אותה במהלך השנה, שגם על זה התווסף השכר שלה ולכן גם רואים את ההוצאה.

לגבי התקציב לשנת 21, אני ביקשתי לתקצב את זה בכל מקרה

שבתקציב יעוגן תקציב למנכ"ל, ככל שיוחלט בוועד המחוז למנות מנכ"ל אז שיהיה כבר תקציב ולא יצטרכו לשנות אותו. במידה ויוחלט שאני אמשיך לסייע אותם ולקדם אותו התקציב הזה יעבור לפעילות אחרת, לרזרבה או כל פעילות אחרת שהמחוז יחליט עליה בשנת 21'.

ערן בן ארי:

...

אורי אלפרסי:

לא שומעים.

אבי חימי:

ערן, לא שומעים אותך

ערן בן ארי:

קיבלה מנכ"לית,

אורי אלפרסי:

אני לא שומע אותך.

ערן בן ארי:

אני רוצה להבין שוב, ימי חופשה, פדיון ימי חופשה זה חצי מיליון שקל בשנה?

אורי אלפרסי:

לא מדובר בפדיון ימי חופשה, אני לא נכנס כרגע להסכם האישי שלה כי אני לא בטוח שאני יכול לדבר עליו. לא הכל גם ידוע לי. אבל היתה מנכ"לית שעבדה שמה לא מעט שנים. למעלה מ-

ערן בן ארי:

מתי היא סיימה את העבודה שלה?

אורי אלפרסי:

המנכ"לית יצאה לחופשה כמדומני בסביבות פברואר או מרץ בשנת 20'. בפברואר נדמה לי יצאה לחופשה. היו לה ימי חופשה צבורים. בהתאם להסכם שלה מול ועד המחוז היא יצאה לחופשה וקיבלה שכר עד שסיימה את עבודתה.

אבי חימי:

היא עבדה שם 38 שנים, ערן.

אורי אלפרסי:

כן, עבדה כמעט 40 שנה.

אבי חימי:

איתן לדרר.

ערן בן ארי:

לא, אני רוצה להמשיך לשאול אותה בבקשה. העובדים אתם

מתקצבים כמו מנכ"ל אחד לשנת 2021?

אורי אלפרסי:

סליחה? לא שומעים.

ערן בן ארי:

אני הסתכל על הוצאות,

(מדברים ביחד)

אבי חימי:

תמי, תשימי בהשתק. כן ערן, בבקשה.

ערן בן ארי:

אני אומר עלויות השכר של 11 עובדים לשנת 2021 מתקצבים 500 אלף שקל ועלויות השכר של מנכ"ל אחד גם 500 אלף שקל? זה מה שאני קורא נכון? זה ה-,

אורי אלפרסי:

אני לא בטוח שאתה קורא נכון. השנה בתקציבי, גם ירושלים שאר המחוזות תקציבי השכר, ערן, אני לא שומע אותך.

ערן בן ארי:

אני רואה, תסתכל ברובריקה, ברובריקת השכר לשנת 2021,

אורי אלפרסי:

באיזה סעיף?

ערן בן ארי:

בשנת עשרים עשרים ו-, תסתכל מה אתם כתבתם, כתבתם שם 500 אלף שקל.

אורי אלפרסי:

באיזה סעיף?

ערן בן ארי:

גם ל- 11 עובדים וגם למנכ"ל אחד,

אורי אלפרסי:

ערן, לא, אתה, אני חושב ש-,

ערן בן ארי:

איך אתה מסביר את זה?

אורי אלפרסי:

אני אסביר. אני חושב שאתה לא מסתכל נכון. ככה, בתקציב גם הארצי אגב וגם במחוזות השכר לא מעוגן בסעיף אחד. שכר העובדים מחולק בסעיפים הרלוונטיים. שכר העובדים באתיקה הוא באתיקה, שכר העובדים באקדמיה הוא באקדמיה, שכר העובדים בשירות המשמעתי

הוא שם. כך שהשכר של העובדים מתפרס על כל התקציב. בשביל לדעת את השכר הכולל של כלל העובדים צריך לסכום את כל סעיפי התקציב בהם מופיעים נתונים. ולכן זה לא חצי מיליון. חצי מיליון אתה רואה אותו לדעתי,

מה השכר,

ערן בן ארי:

אתה רואה את החצי מיליון רק נדמה לי אם אתה, רק באקדמיה לבד יש חצי מיליון.

אורי אלפרסי:

באקדמיה יש חצי מיליון,

ערן בן ארי:

נכון.

אורי אלפרסי:

ואחרי זה בשכר הנהלה מעלי יש עוד חצי מיליון ושכר מנכ"לית זה עוד חצי מיליון. אולי אני מפספס עוד? בינתיים אני סופר,

ערן בן ארי:

כן, אז יש שכר, יש גם שכר באתיקה, לפרקליט,

אורי אלפרסי:

כן, אבל הוא אומר שכל אחד מסווג בחצי מיליון. זה לא שהוא לא רואה במקום אחר, אורי.

רועי ביטון:

כן, אני יודע, הבנתי. אז השכר הכללי, סכום השכר הכללי לחלק אותו ב-11,

אורי אלפרסי:

(מדברים ביחד)

אני לא שומע.

אורי אלפרסי:

אתה יכול להגיד לי מה השכר הכללי? יש 4.3 מיליון שקל תקציב. כמה מזה זה שכר?

ערן בן ארי:

אז אני צריך לסכום לך אותו ואני אגיד לך אותו, בסדר?

אורי אלפרסי:

טוב. ועוד דבר שהוא חשוב, אני גם שמתג לב לקטוע של ההוצאה לאור. אני לא מקבל שום דבר ושום פרסום ואני לא מבוך מדי מגיעים ל-270

ערן בן ארי:

אלף שקל על כתב עת. לא, זה אני לפחות לא מקבל. חלק מקבלים חלק לא מקבלים? לא יודע איך זה עובד. שווה לבדוק את זה. ודבר נוסף, אני מבין שועד המחוז ביקש לקבל אינפורמציה בסיסית לגבי הוצאות השכר ולא קיבל מענים ולכן לדעתי אני לא בטוח שבכלל האישור של ועד המחוז (קטיעה) הם אישרו. ונשלחה חוות דעת של משרד קסטור לגבי הפרטיות של העובדים בצורה כזאת שאי אפשר, הבן אדם שאמור להיות אחראי שהוא חבר ועד המחוז ועכשיו אנחנו חברי המועצה הארצית אנחנו מאשרים דברים בלי שיש לנו מושג על מה מדובר. אבל למרות זה אפשר, הבקשה עומדת בקריטריונים המוגזמים מאוד של חוות הדעת ועדיין הם לא קיבלו שום מידע. איך אתה מתייחס לזה?

אורי אלפרסי:

אני לא, אני חושב שוועד המחוז צריך להתייחס לזה, לא אני. אני חושב שלדברים האלה הם סוגיות שצריך להעלות אותם בוועד המחוז. אני בא לתת רק תשובות לדברים שתוקצבו ולא מעבר לכך. זאת אומרת נושא של פוליטיקה זה לא מהצד שלנו.

ערן בן ארי:

זה ממש לא פוליטיקה, זה מידע. אנחנו עכשיו חברי המועצה,

אורי אלפרסי:

אז אמרתי, המידע,

רועי ביטון:

כן, אבל אורי, אתה יודע בסופו של דבר המידע זה מה שקובע, זה לא פוליטיקה. אם יש פה,

אורי אלפרסי:

בסדר, אז אמרתי את המידע, המידע,

רועי ביטון:

סעיפים קצת הזויים,

אורי אלפרסי:

אז אמרתי, לא, הוא שאל הבדל בין מידע שהוא ביקש והם קיבלו והוא מפורסם. מעבר לזה כל המידע מפורסם ושקוף בפניכם. התקציב פה לפניכם.

אבי חימי:

התקציב הכל לפניכם ו-

אורי אלפרסי:

זה לפניכם, השכר עובדים, הכל לפניכם.

אבי חימי:

טוב, תודה. איתן לדרר. איתן, בבקשה.

- איתן לדרר:** ככה, התקציב שלנו 4 מיליון ש- ,
- ערן בן ארי:** אבי, אתה יכול לתת לי להשלים את השאלות שלי?
- אבי חימי:** לא, אתה שואל הרבה שאלות, תיתן ,
- רועי ביטון:** אבי, מה זה שואל הרבה שאלות?
- אבי חימי:** את הקרבות שלך עם מחוז ירושלים תעשה בפורום אחר.
- ערן בן ארי:** סליחה שלא, סליחה שלא דיברתי על לשכות קשר חשובות, בסדר? יש לי שאלות לגבי התקציב עצמו.
- אבי חימי:** מאה אחוז, יש לך שאלות, ועדת הכספים אמרה את דברה, המנכ"ל עונה לך כמיטב יכולתך.
- ערן בן ארי:** אני מבקש למצות,
- אבי חימי:** את הקרבות שלך עם מחוז ירושלים תעשה במקום אחר.
- ערן בן ארי:** לא, יש לי שאלה,
- אבי חימי:** איתן לדרר, בבקשה.
- ערן בן ארי:** זה לא קשור, אני,
- (מדברים ביחד)
- איתן לדרר:** טוב, קודם כל אני מתנצל בשם,
- אבי חימי:** בסדר, שמעתי אותך. אני עובר למחוז צפון.
- ערן בן ארי:** יש לי שאלות ואתם תענו לי על השאלות האלה. אני רוצה לשאול לגבי ההשתלמויות.

(מדברים ביחד)

ערן בן ארי: אתה לא שמעת אותי כי לא שאלתי את השאלה הזאת, אבי עם כל הכבוד, ואני אשאל את השאלה ואני אקבל את המענה.

בסדר.

אבי חימי:

(מדברים ביחד)

ערן בן ארי: האם חצי מיליון שקל, אבי, עם כל הכבוד, אני הקשבתי ברוב קשב לכל מי שהיה פה, לא אמרתי מילה אחת ולא הפרעתי כלום, יש לי שאלות ואני מקבל, אני רוצה לקבל תשובות, מה זה העניין הזה? עם כל הכבוד.

אבי חימי: אין בעיה. יש לך נציגים בוועד מחוז ירושלים, נכון? יש לך נציגים? מה הם עושים שם?

אבי, מה זה שייך? אנחנו מועצה,

רועי ביטון:

אבי חימי: אני שואל אותך, יש לך נציגים בוועד מחוז ירושלים, נכון? יש לכם כמה, 4, 5, 6 נציגים, זה ועד מחוז ירושלים, אני לא נכנס עכשיו לרזולוציות של כזו או אחרת מטעמים של קרבות פוליטיים.

לא, אני,

ערן בן ארי:

רועי ביטון: אבי, אבל בסופו של דבר זה תקציב שאנחנו צריכים לאשר. מה זה קרבות? לא הבנתי.

אבי חימי: אתם לא צריכים לאשר, אנחנו עוקבים את זה והכל בסדר. ועדת הכספים אמרה את דברה, כולם אמרו את דברם, תקציבים יפים, זה לא היה אף פעם בלשכה בצורה הזאתי, הכל בסדר.

ועכשיו,

ערן בן ארי:

בסדר, מר לדרר, בבקשה.

אבי חימי:

ערן בן ארי: עכשיו המועצה הארצית, עכשיו המועצה הארצית תגיד את דברה ואני אשאל עד הסוף את כל השאלות שיש לי.

אבי חימי: אתה יכול לשאול. אתה יכול לשאול, זה בסדר.

ערן בן ארי: ואתה תרשה לי להשלים.

אבי חימי: זה הכל בסדר. איתן, בבקשה, אנחנו עוברים אליך.

ערן בן ארי: יופי, אז אני שואל את אורי.

איתן לדרר: התקציב שלנו,

ערן בן ארי: אורי,

איתן לדרר: ערן, תשאל אותי, אתה שואל שאלות.

ערן בן ארי: אורי, לגבי ההשתלמויות.

אורי אלפרסי: כן?

ערן בן ארי: איתן, אני מאוד אשמח לשמוע אותך. אתה יודע שכל מה שיש לך להגיד תמיד מעניין אותי. אבל אני רק אשלים את הפרק שלי ואז אני אוכל לשמוע אותך ברוב קשב, בסדר?

אבי חימי: אתה לא מנהל את הישיבה, ערן בן ארי, אני מנהל את הישיבה. אורי, תם חלקו של מחוז ירושלים. אני מציע ש-

רועי ביטון: אבי, אבל מותר לשאול שאלות.

אבי חימי: אני מציע שתקבע פגישה עם ערן בן ארי וזה הכל.

(מדברים ביחד)

אבי חימי: אתה יכול להתנגד גם לתקציב. איתן

ערן בן ארי: אני רוצה ... דיבר על 900 אלף שקל לגבי ההשתלמויות ו- 500 אלף שקל שכר.

אבי חימי: אז אני אומר לך יש ... ויש את אורי, תשבו ביחד ותעשו כל מה שאתם רוצים. איתן, בבקשה.

איתן לדרר: התקציב שלנו הוא 4 מיליון שקל כאשר רובו נגזר מזה שאנחנו אופי המחוז, מחוז שכמחצית עורכי הדין הם באזור המרכז, נצרת וסביבתה וכמחצית פזורה על שטח גדול, בדגש על שירותים לחברים. אני אחסוך את השאלות, כבר מכיר את השאלות, אז אני,

ערן בן ארי: אבי, אתה לא תשתיק אותי. מה זה צריך להיות?

איתן לדרר: עונה מראש.

ערן בן ארי: זה ...

איתן לדרר: לשכות הקשר,

ערן בן ארי: אבי, אני מבקש לקבל מענה ממנכ"ל המחוז לגבי עניין ההשתלמויות.

אבי חימי: אתה לא מנהל את הישיבה הזאת. תיתן לאיתן לדרר,

גליה שמילוביץ גרינגרד: אבל זה לא לעניין. אתה כל פעם משתיק מישהו אחר.

אבי חימי: אתה לא מנהל את הישיבה הזאת.

גליה שמילוביץ גרינגרד: זה לא לעניין.

אבי חימי: בסדר. אתה לא מנהל את הישיבה הזאת. איתן עכשיו יסיים את דברו ונחזור לאורי אלפרסי ונשמע גם את אורי אלפרסי במה שצריך. בינתיים עכשיו אתה קוטע את איתן בפעם הרביעית. שאלת ים של שאלות, אנחנו נחזור לאורי אלפרסי לגבי המדרשה. בינתיים, אורי, תבדוק את הנתונים.

ערן בן ארי: אתה, זה לא המדרש ואתה מנצל את זה שאנחנו לא בישיבה רגילה

אלא בזום ואתה משתיק בצורה שהיא לא מתאימה ולא ראויה.

יש לי חדשות בשבילך, לא השתקתי אף אחד. אין לי גם את המיומנות הזאת. הכל נובע במוח הקודח שלך. לא השתקתי אף אחד. הנה העכבר שלי שאין לו שום משמעות. מה אתה אומר שמשתיקים אותך?

אבי חימי:

אז אתה טועה ומטעה את כולם ותשאל את המנגנון שלך ותשאל את מי שהשתיק אותי לפני שתי דקות בדיוק.

ערן בן ארי:

יש לי חדשות בשבילך,

אבי חימי:

אל תגיד דברים שלא מדויקים.

ערן בן ארי:

אף אחד לא השתיק אותך. תפסיק עם זה.

אבי חימי:

אף אחד לא השתיק אותך, אתה קטוע, ערן. אתה קטוע מדי פעם.

אורית סער:

אתה קטוע מהתחלה.

אבי חימי:

אז אי אפשר לשמוע אותך בכלל. אז תמתין רגע. ערן,

אורית סער:

אני רואה,

ערן בן ארי:

תמתין.

אורית סער:

תמתין ותן לאיתן לסיים ונחזור אליך.

אבי חימי:

תן לו לסיים, יחזרו אליך. תמתין רגע.

אורית סער:

לא יודע מי מדברת פה ולמה את מתערבת.

ערן בן ארי:

מותר לי להתערב, זה זכותי כמו חברת מועצה ככולם.

אורית סער:

אז אם את מתערבת גם אני מתערב. למה את מתערבת?

רועי ביטון:

מה, את יודעת,

ערן בן ארי:

(מדברים ביחד)

סליחה,

אורית סער:

מה זה סליחה? יש פה יו"ר לשכת עורכי הדין שהוא בסופו של דבר אמור לנהל את הישיבה הזאת ולא,

רועי ביטון:

בדיוק.

אורית סער:

אם ערן רוצה לדבר ויו"ר לשכת עורכי הדין יכול להשתיק אותו את לא תדברי.

רועי ביטון:

אל תרים עלי בבקשה את הקול, חצוף.

אורית סער:

חברים, חברים,

אבי חימי:

אני לא יודע ...

רועי ביטון:

חברים, עכשיו איתן ידבר. נחזור לערן בן ארי. בואו נירגע כולנו. יום קשה, יום עם שלג, הכל בסדר. איתן, בבקשה.

אבי חימי:

טוב, תודה. אני אנסה כבר לענות מראש גם על השאלות. יש לנו לשכות קשר שבנויות על מתנדבים ללא משרדים העובדים בשטח. התמיכה שאנחנו צריכים נותנים העובדים מהמשרד הראשי ובמידת הצורך הם מדלגים כשיש לנו פעילות בערי השדה. אנחנו כמו רוב המקומות האחרים או, משתדלים במבני ציבור בתשלום סמלי, לפעמים גם בלי זה. באחד המקומות אנחנו שוכרים, שוכרים על בסיס חד פעמי כשיש השתלמויות. מקווה שנחזור לזה בקרוב. ... לבתי המשפט המרכזיים מאפשרת לבית הלשכה שלנו לשמש בעצם גם כמקום, סוג של טרקלין לעורכי הדין שזקוקים להמתין. יש לנו שמונה עובדים במשרה חלקית, שניים במשרה מלאה. זהו, שאלות שלא ענית? ערן, נועם?

איתן לדרר:

תאמר לי, חוץ מבית המחוז, שזה קרוב לבית המשפט המחוזי והשלום והעבודה שזה חלק, בפריפריה יש לשכת עורכי הדין בית משפט?

אבי חימי:

איתן לדרר:

בבית דין לעבודה, כן.

אבי חימי:

איפה יש? איתן, לא שומעים.

איתן לדרר:

לא, אין לנו באמת, יש לנו, אנחנו משתדלים, זה כל בתי המשפט, רוב בתי המשפט אצלנו כרגע הם במבנים ישנים, אנחנו כרגע מנסים בטבריה כאשר אמור לקום בית המשפט החדש לקבל בו. אבל אין לנו בכל מקרה, אנחנו לא מתקצבים כרגע בשום לשכת קשר עם עובד בבית המשפט.

אבי חימי:

תגיד לי לגבי ההפרשות של עובדים.

איתן לדרר:

כשיש לנו צורך אז אנחנו מתפעלים דרך, (קטיעה)

אבי חימי:

איתן, הפרשות לעובדים הכל מסודר?

איתן לדרר:

יש לנו בערך 90 אלף הפרש (קטיעה) סדר גודל, יש לנו סדר גודל של כ- 90 אלף שקל בייעודות. אנחנו כבר היה, דיברו אתנו על זה. יש לנו רזרבה של כמה מאות אלפי שקלים, כך שאין לנו בעיה לעמוד בזה. אנחנו אבל יכול להיות שנקים קרן. הנושא כבר עלה בין ועדת הכספים לבין המחוז.

אבי חימי:

בסדר. איתן, אתה רואה שגם,

איתן לדרר:

בכל מקרה זה סכום שהוא לא מעיק עלינו.

אבי חימי:

שגם אתה נקטע מדי פעם וזה לא שאני קטעתי אותך. איתן, כמה כסף אתם מקדישים למדרשה שלכם? יש מושג?

איתן לדרר:

כן, זה מופיע פה בדו"ח. אנחנו בעיקר העלויות שלנו הן בעיקר עלויות עבודה. אנחנו מעט מאוד מרצים בתשלום, רק אנשים שזה מקצועם, כמו רוב המחוזות. ועלויות סמליות שמופיעות בסעיף של ... זה בעצם התמיכה שהמעט כיבוד ודברים כשיש לנו שם השתלמויות והשכירות הסמלית של המקומות. אין לנו עלויות מעבר לזה, זאת אומרת.

אבי חימי:

תודה לאיתן. שאלות לאיתן?

נועם לאור:

כן.

איתן לדרר:

מערך ההשתלמויות גם הוא בהתנדבות על מרצים יחד עם מנגנון.

אבי חימי:

תודה. מי רצה לשאול את איתן?

נועם לאור:

אני רציתי לשאול, אבי. איתן, קודם כל תודה על הסקירה ושני נושאים ברשותך. אחד לגבי הלשכות קשר, אבי קצת שאל אבל אני עדיין אתעמק. אני רואה תקציב כל כך רזה, אני קצת ככה שם את עצמי במקומות של המחוזות האחרים וטיפה מתקנא, 24 אלף שקלים בלבד עלויות שכר עבודה, 70 אלף שקלים כל תקציב המחוז השנתי לשלוחות ולשכות קשר. אז אני שואל את עצמי אחד מהשניים, או שיש לכם איזשהו קסם שצריך לבזוק ממנו,

איתן לדרר:

זו שאלה,

נועם לאור:

אבל רק שניה איתן, בסדר! לבזוק מהקסם הזה גם למחוזות אחרים כי אם במחוז מרכז זה 918 אלף שקל, במחוזות אחרים 400 ו-500 אז באמת הייתי רוצה לדעת וגם לקבל פירוט מכל המחוזות. אגב זו הערה אולי לתקציב האחיד, להעמיק את הסיפור הזה של לשכות קשר מכיוון שיש פה פערים גבוהים מדי. אבל אם יש כאן איזשהו הסבר לעלות הנמוכה אני אשמח.

יכול להיות גם שמצד שני, איתן, לאור מה ששמענו קודם גם מרומי ומיתר החברים, מחוז צפון הוא מחוז חשוב ולשכות הקשר כולנו פה הסכמנו שזה דבר חשוב. ומחוז צפון הוא גם מחוז גדול עם פריסה רחבה. אז יכול להיות שאין מספיק לשכות קשר ואין מספיק נגישות לכלל עורכי הדין בצפון. אז זה פה יש לי איזושהי תמיהה בעניין הזה כי אני אומר זה אחת מהשניים ובשניהם אני לא כל מאושר.

הדבר השני שאני רוצה לשאול זה לעניין סעיף הדוברות והיועץ האסטרטגי. אתם המחוז היחידי שיש לכם כמעט 200 אלף שקל על דוברות ועל ייעוץ אסטרטגי, ואני שואל למה. למה צריך את זה? יש ללשכה דובר, זה מספיק דובר אחד, וגם לשאר המחוזות אנחנו לא רואים שיש דובר. אני חושב שזה מיותר ואין צורך בכך.

איתן לדרר:

אוקי. אני הורדתי את התמונה בתקונה שזה פחות יקטע אותי. כן, אתה שומע אותי?

שומעים.

אבי חימי:

אני הורדתי רק את התמונה כדי שזה לא יעמיס על השידור. אני אתחיל בנושא של דוברות ופרסומים. קודם כל שים לב, יועץ אסטרטגי אין לנו, רשום אפס לידו, זה פשוט סעיף שמופיע במבנה האחד של התקציב. לגבי הדוברות,

איתן לדרר:

סליחה, לא יועץ אסטרטגי.

נועם לאור:

רוב הדוברות רוב העלות זה שכר עבודה של עובדת שנכון, נכון, זה יש.

איתן לדרר:

עלויות שכר עבודה של דוברות ויחצ"נות ויועצי תקשורת.

נועם לאור:

הרוב העלות היא של שכר עבודה של עובדת שלנו, התייחסה אליה גם, נכון, נכון. צודק. נכון, נכון. התייחסה קודם גם רביטל, הזכירה שיש אצלנו עובדת שעושה לנו הרבה, היא עושה לנו, אנחנו צריכים דגש על תקשורת בערבית, חשוב מאוד אצלנו. היא עושה לנו את התקשורת הפנים ארגונית שלנו והיא גם מצלמת באירועים שאצלנו יש לזה חשיבות מאוד גדולה, אולי בכל מקום, אצלנו נראה לי יותר. יש לנו גם יועצת חיצונית שעוזרת לנו בדוברות בעברית, בהתקשרות לא גדולה. זו החלטה של ועד המחוז שאנחנו משקיעים בכיוונים האלה.

איתן לדרר:

לגבי הנושא של מערך ערי השדה, לשכות הקשר, תראה, יש לנו החלטה שאנחנו לא פותחים משרדים ולא שמים אנשים, תקציב בשל עלות תועלת. כלומר אני מעדיף להגיע פעמיים, התכנית שלנו, הצלחנו להגיע למצב שהגענו לכל מקום פעם חודש עם השתלמות בין לבין ימי עיון ועם מוקד פעיל על בסיס מתנדבים, אחד או שניים בכל אחת מהערים, שמחזיק את הקשר בינינו גם בהעברת הודעות, בטיפול בבעיות מקומיות, עובד מול הועדות המקצועיות וכולי.

אנחנו שוקלים אם לפתוח עוד, אבל בכל מקרה זה יהיה באותו סדר גודל של עלויות, כי הרעיון הוא ששכר העבודה זה בעצם שכר עבודה של משרות קיימות במטה. זאת אומרת אנחנו (קטיעה) אז עובדים קצת יותר במטה. יש לנו קצת, התקנים שדיברנו עליהם במטה למעשה נותנים את השירות וזה עלויות השכר שאתה רואה, בלשכות הקשר זה בעצם אנשים שיושבים במטה, בבית הלשכה ונותנים לנו שירות בתיאום של כל מה שצריך לתאם עם אנחנו ונותנים לנו שירות

מקפצים את אחד העובדים להשתלמויות אם רכזי ההשתלמות יחד עם הרכזים המקומיים, מתנדבים מקומיים יכולים להרים את זה. אני מודה, אנחנו, המטרה שלנו היא לחסוך בעלויות אבל בלי לפגוע בשירות. זאת אומרת אם אנחנו מאתרים צורך, השתלמות גדולה או שיש איזה בקשה מיוחדת אנחנו דואגים ומגיעים עובדים. יש לנו צוות מאוד מסור שרגיל להגיע לכל מקום במחוז.

אנחנו שוקלים כאמור אם להקים עוד לשכות קשר. התחלנו במצב לפני שנה וחצי שבעצם יש לשכת קשר אחת וגם היא לא היתה יותר מדי פעילה, היום אנחנו עם ארבע לשכות שהיו מאוד פעילות עד הקורונה. אנחנו שומרים את המסגרת. חשוב לנו לשמר את הקשר. אנחנו כשרק נוכל אנחנו כבר עם תכנית איך לחזור לפעילות שם. זהו, שאלה שלא ענית?

איתן, אולי אני אחדד ככה את השאלה של נועם, מוקדים, לשכות קשר, פעילויות וזה זה דבר מאוד מבורך. אבל נועם התכוון יותר ללשכות קשר בתוך בתי המשפט. אז כמוכן שבצפת, שזה בית משפט שאין לו מקום לשופטים, זה אין לשכות קשר, בטבריה בעזרת השם יהיה מקום חדש. קרית שמונה יחסית זה מקום, מה?

אבי חימי:

נכון.

איתן לדרר:

אז אני אומר אולי כן כדאי לעשות טרקלין בסגנון של אשקלון שאין כוח אדם כל הזמן אלא הגברת מהמוקד מגיעה לנקות לסדר פעם, פעמיים, שלוש בשבוע. צריך לחשוב על אופציה כי זה שווה בדיקה בוא נאמר. נועם, לזה התכוונת?

אבי חימי:

כן, אכן.

נועם לאור:

רשמתי את ההערה. שוב, אני אומר בכנות, אי יש פה שאלה גם של עלויות, נצטרך לחשוב. אנחנו כרגע כן מול טבריה ניסינו כבר לקבל שיריון לחדר, אחרי זה נראה באיזה מתכונת הוא יפעל.

איתן לדרר:

בסדר גמור. טוב, תודה איתן. אורי, ערן בן ארי, אתה בהאזנה?

אבי חימי:

אני בהאזנה, כן.

ערן בן ארי:

אני אשלים את הפרטים.

אורי אלפרסי:

אבי חימי:

שניה רגע אורי. ערן,

ערן בן ארי:

כן?

אבי חימי:

לא חסמתי אותך ולא שום דבר, אין לי את היכולת הזאת.

ערן בן ארי:

חסמת וזה גם מוקלט. חבל לי להתכחש לעובדות. שמו אותי ב- mute באמצע שאני מדבר.

אבי חימי:

אתה יודע מה? גם לא כדאי להשקיע בך אנרגיה כי אתה חי בעולם שכולו טוב. אורי, תענה לו.

אורי אלפרסי:

טוב. אז אני אשלים כמה פרטים שהם נכונים גם לתקציב של מחוז ירושלים אבל הם נכונים לשאר המחוזות. הסוגייה הזאת עלתה גם בוועדת הכספים וגם בוועדות האחרות. ראשית, יודגש שהשכר שאתם רואים אותו שכר המנגנון כשאתם רואים אותו בתקציב הוא השכר המתוקצב. זה לא השכר שמשולם לעובד. השכר הזה כולל בין השאר תקצוב עתידי, יכול להיות שמתוקצבים עובדים שיהיו והם עדיין לא נמצאים, מתוקננים. השכר הזה כולל את כלל ההוצאות על העובד, כולל הפרשות לפנסיה, כולל שעות נוספות, כולל הפרשות לחופשה, כולל הכל. זאת אומרת זה לא המשכורת עצמה.

לעניין מחוז ירושלים, כמו שאמרתי הסעיפים מחולקים לפי מחלקות. בבית הדין המחוזי יש עובדת אחת בלבד, באתיקה שני עובדים, שזה כולל את הפרקליט והרכזת בלבד, באקדמיה יש ארבעה עובדים, הנהלה יש שלושה עובדים. את המנכ"ל אני שם כרגע בצד ואני לא מכניס אותו לממוצע השכר כדי לא מלאכותית להעלות את השכר הממוצע.

השכר הממוצע שלדעתי, אני אמרתי את זה גם בעבר, אין מה להתגאות בו. השכר הממוצע של עובדי הלשכה ככלל וגם במחוז ירושלים וזה לאחר שבוצעו שם התאמות, נע בסביבות ה- 8,000-8,500 שקלים ברוטו לעובד. זהו השכר הממוצע. אפשר לעשות אותו בקלות, עם שכר כזה אני יכול להגיד לכם שאנחנו נתקלים בקושי רב להביא את העובדים הטובים ביותר ואת העובדים השירותיים ביותר. לשכת עורכי הדין היא גוף ציבורי שעיקר עבודתה הוא לתת שירות לציבור עורכי הדין. שירות ניתן על ידי עובדים בלבד וכלי עובדים אי אפשר לתת שירות. אנחנו לא גוף שמיני, אנחנו גוף שניתן שירות והוא

מבוסס בעיקר על עובדים. גם בנתונים שפרסמנו בתקציב הארצי השכר של עובדי הלשכה הוא נע כמדומני בסביבות הפחות מ- 50%. זה השכר אני חושב הנמוך ביותר בתקציב של גוף ציבורי. תקציב של שכר מנגנון בגופים ציבוריים נע, ויגידו את זה פה המומחים שמבינים בזה, הוא נע למעלה מ- 60% מתקציב הגוף.

עכשיו אפשר לקחת את הסכומים גם של מחוז ירושלים כי אני מדבר גם בשם מחוז ירושלים, אבל אני מדבר גם בשאר המחוזות, כי אני מדבר ומטפל בשאר המחוזות ובשיתוף פעולה עם שאר המנכ"לים מסייע להם במצוקות שלהם בכל המישורים, גם עובדים וגם בתפעול השוטף ואני חי את המצוקות שלהם. השכר הממוצע של עובדי הלשכה בסביבות 8,500 שקל ברוטו. תבינו, זה כולל עובדים בכירים שעובדים למעלה מ- 10 ו- 15 שנה. עכשיו אפשר לקחת את המספרים ולחלק אותם. אם אני לוקח סתם לדוגמה את האקדמיה במחוז ירושלים שמבוסס על עובדים מקצועיים, זאת עבודה מאוד מאוד מיוחדת, אין לי מה להגן עליהם, עבודתם שלהם כמו שאר המחוזות גם בדרום, במרכז, בצפון בתל אביב, שזה שירות מאוד מאוד מבוקש על ידי עורכי הדין, אתם לא מבינים כמה האקדמיה הוא שירות מבוקש על ידי עורכי הדין והוא לא חלק מפעילות הליבה של הלשכה, הוא ניתן כשירות. ארבעה עובדים במחוז ירושלים השכר הכללי שלהם 500 אלף שקלים זה מתוקצב. הם לא מקבלים את השכר הזה. כמו שאמרתי, זה שכר שכולל הפרשות לפנסיה והכל. תחלקו אותו בארבעה עובדים, תנכו את ההוצאות לפנסיה וכדומה, אתם מקבלים שכר ממוצע של בערך 8,000 שקלים.

אני לא מכניס פה בכוונה את שכר המנכ"ל שלא יעלה את הממוצע. אפשר לקחת את זה גם באתיקה, אפשר לקחת את זה גם בהנהלה וכלליות. תחלקו את השכר אגב גם בשאר המחוזות ואני חושב שהסוגייה הזאת תרד מהר מאוד מסדר היום.

אני רוצה להגיד לכם שבארצי אני עם 4 תקנים פתוחים. אני כבר חצי שנה, ראש הלשכה יודע את זה, אנחנו במצוקה שלא מצליחים להשיג עובדים. הם שומעים את השכר שאני מציע הם אפילו לא מגיעים לראיון. אז רק שתבינו על מה אנחנו מדברים. אז יש עוד נתון שאתה רוצה שאני אגיד אני אשמח.

די, נו, אורי, עוד שניה אני ארחם עליך. בתקופת הקורונה אתה צריך לגייס עוד עובדים במקום להחזיר כסף לציבור עורכי הדין?

רועי ביטון:

אתה צודק.

אורי אלפרסי:

- רועי ביטון:** נו באמת, עוד שניה אני בוכה ממה שהם מקבלים.
- אורי אלפרסי:** אתה צודק. אני לא אגיב על זה.
- רועי ביטון:** לא שאלתי על המשכורת שלך ועל המשכורת של העוזרת ועל עוד משכורות של אנשים בכירים בלשכת עורכי הדין.
- אורי אלפרסי:** אוקי.
- רועי ביטון:** בוא, בוא לא נתחיל לבכות.
- אורי אלפרסי:** טוב, ערן, יש עוד משהו שאני יכול לענות?
- ערן בן ארי:** אורי, כן, אני רציתי לשאול, אתה אמרת שאתה תבדוק ותחזור ולא חזרת עם תשובה.
- אורי אלפרסי:** עניתי הרגע.
- ערן בן ארי:** לא, לא ענית. אני שאלתי אותך,
- אורי אלפרסי:** עניתי.
- ערן בן ארי:** כשאני מסתכל על התקציב שאתם כותבים אני לא יודע מה, כמה שכר סך הכל משולם לעובדים.
- תומר יזדי:** אני כדי לעזור לאורי עשיתי את הסיכום הזה.
- אורי אלפרסי:** אני עניתי לך. אמרתי לך בבית הדין המחוזי 150 אלף שקלים, באתיקה 380 אלף, באקדמיה 500, בהנהלה וכלליות 500 אלף, ספריה 120 אלף, בשלוחות הקשר שאנחנו קוראים להן בהנהלת בתי המשפט יש שם שלושה תקנים מתוקננים ב-170 אלף שקלים. זה השכר של העובדים בכל המחוז. אני מקווה שלא פספסתי משהו, זה השכר.
- ערן בן ארי:** אורי, כמה סך הכל,
- אורי אלפרסי:** סליחה?

- ערן בן ארי:** מה המספר של סך הכל? מה הסך הכל,
- תומר יזדי:** אורי, כולל תקצוב המנכ"ל,
- ערן בן ארי:** מה המספר?
- תומר יזדי:** כולל תקצוב המנכ"ל 2.3 מיליון.
- אורי אלפרסי:** בלי המנכ"ל, אוקי, בסדר גמור.
- ערן בן ארי:** מה המספר?
- תומר יזדי:** 2.3 כולל תקצוב המנכ"ל.
- אבי חימי:** טוב.
- ערן בן ארי:** אוקי, עכשיו יש לי שאלה. שתיים נקודה, רגע, לא סיימתי. 2.3 זה אומר יותר מחצי מהתקציב של המחוז. עכשיו ככה, בסעיף השתלמויות כתוב שכר מרצים ונלוות 400 אלף. אתה יכול להסביר? האם אנחנו משלמים למרצים כסף במחוז ירושלים ב- 400 אלף שקל ואם לא אז מה זה נלוות?
- אורי אלפרסי:** אנחנו לא משלמים 400 אלף שקל למרצים במחוז ירושלים. הסעיף הזה כולל את כלל ההוצאות בגין ההשתלמויות. זה כולל השיתופי פעולה עם האוניברסיטה, זה כולל תקצוב של כיבוד, תקצוב להוצאות פרונטליות ככל שיהיו כאלה, אם זה לא יהיו אז כמובן שזה לא יצא.
- ערן בן ארי:** ב- 2020 לא היה שום כיבוד, נכון?
- אורי אלפרסי:** אז זה לא יצא. אז זה לא יצא. זה הדברים האלה הם מתוקצבים בכל מקרה. אנחנו בתקווה,
- (מדברים ביחד)
- אורי אלפרסי:** אנחנו בתקווה שבשנת 21 יהיו פחות תקצוב. זה כרגע

התקצוב. הוא כולל בין השאר תקצוב של בסביבות ה- 100-120 אלף שקלים עבור הוצאות כיבוד וכדומה. מרצים, שכר מרצים, שכר שותפי פעולה לרכזים אקדמיים שיש שם. כן, זה סך הכל מגיע לכ- 400 אלף שקלים.

אבי חימי:

בעניין הזה אולי הערה אחת, בירושלים זה מחוז שיש הרבה עובדי מדינה ועושים הרבה השתלמויות גמול השתלמות ואז לוקחים מרצים שזה בשכר, מה שאין את זה במחוזות השונים. אני עכשיו נתתי הוראה למדרשה ולמנכ"ל שאני רוצה לעשות גמול השתלמות גם בתל אביב ובמחוזות השונים. זה מצריך איזושהי אופרציה של נגישות וכל מיני כאלה דברים. בירושלים יש את האישור של זה ולכן יש שמה גם מרצים בשכר. צריך להכיר את הלשכה, ערן, צריך להכיר, טוב, עכשיו אני גם מציע, אורי, שאולי תקבע פגישה,

ערן בן ארי:

אבי, אני במקרה זה שהיה יו"ר ועדת השתלמויות בשנת 2011 עד 2015 והבאתי השתלמויות לגמול ועד היום זה המקום היחיד שיש בו השתלמויות לגמול אז אני מכיר את זה קצת יותר טוב ממך, אז תן כבוד בבקשה,

אבי חימי:

נכון.

ערן בן ארי:

ואל תצא מנקודת הנחה שאתה יודע יותר טוב מכולם הכל כי אתה לא. זה דבר אחד. דבר שני, בעניין, השאלה אם ה- 2.3 מיליון כולל הוצאות על פרילנסים, בייחוד בנושא ההשתלמויות.

אורי אלפרסי:

כל ההוצאות שאתה רואה שם כולל גם את המיקור חוץ באקדמיה. אני אמרתי את זה. ארבעה תקנים זה כולל גם את מנהלת האקדמיה שהיא במיקור חוץ, אבל היא עובדת לכל דבר ועניין רק בשיטת חישוב אחרת של שכר.

ערן בן ארי:

השאלה האחרונה שלי, כתוב 392 אלף שקל ביצוע ב- 2020 על השכר של המרצים, שאם לא שילמו להם ואם לא היה כיבוד איך הגעתם לכזה מספר?

אורי אלפרסי:

היו הוצאות, אמנם בשנת 20 לא רק במחוז ירושלים אבל באופן כללי היו, היה תגבור של השתלמויות. אמנם לא היה פרונטלי אבל היו הרצאות בזום. היו שם הוצאות מיוחדות גם טכנולוגי, היו צריכים

להפעיל גם גורמי חוץ שיסייעו בדבר הזה. היה צריך להביא כוח אדם שיתפעל את הדברים האלה, זה לא עובד לבד. נוצר הרושם כביכול שההרצאות הפרונטליות הן יותר זולות, אז לא, ההוצאה היחידה שנחסכת כמדומני, ויתקנו אותי גם אחרים, בנושא של ההרצאות הפרונטליות זה נושא הכיבוד, ונושא הכיבוד הוא דווקא לא הוצאה גבוהה כל כך. עם הזמן זה הלך וירד לבסיס, כך שהיא לא באמת ההוצאה הגדולה.

אני רוצה להגיד לכם שהנושא הטכנולוגי הוא נושא מאוד מורכב, הוא עולה המון המון כסף, יש פה הרבה השקעה. היתה פה למידה באפס זמן. כל המחוזות בלי יוצא מן הכלל נכנסו מהר מאוד לתקופת הקורונה באפס זמן ובאמת זה משהו שיעמוד לזכות כולם. והפכו מהר מאוד ממצב של הרצאות פרונטליות להרצאות בזום. וזה דרש הרבה הרבה ידע, הפעלה של גורמים חיצוניים גם, העברת השידורים האלה אם זה מהמרצה עצמו או מהלשכה בחברות טכנולוגיות שהיה צריך לשלם להן כסף. זה הרבה כסף. זו היתה הוצאה שלא תוקצבה וזה נחסך כמובן מדברים אחרים.

טוב. מבחינת ה-, תראו, כדי שאנשים,

ערן בן ארי:

סליחה?

אורי אלפרסי:

אנחנו בתור נבחרי ציבור וגם, אני אומר אנחנו בתור, מבחינת הנראות אנחנו בתור נבחרי ציבור והציבור שמשלם את דמי החבר, אני מבקש שפעם הבאה או הפעם אפילו אפשר יהיה להיות, שתהיה רובריקה שכתוב בה מה הוצאות השכר סך הכל וכמה כסף באמת שילמתם למרצים, לא מרצים ונלוות, כמה המרצים באמת קיבלו, כדי שנוכל להפריד בין (קטיעה)

ערן בן ארי:

אז כמו שאמרתי, ערן, כמו שאמרתי אתה צודק, בנושא הזה אני אמרתי גם בתחילת השיחה, כשדיברנו על מבנה התקציב, אנחנו רוצים לתת שקיפות מלאה, אנחנו לא מסתירים כלום. גם אם ישאלו יקבלו את המידע הזה. אנחנו לומדים את השאלות גם שלכם וגם של הצרכים ואנחנו נשכלל את התקציב הזה כך שתוך כדי תנועה, אולי גם במהלך השנה, יכול להיות שגם במהלך השנה אפילו נביא מבנה חדש שיותאם ויציג באמת את הדברים האלה, יציג כמה המרצים מקבלים, כמה הולך לכיבוד. לא רצינו לעשות את זה כדי לא לעכב את זה. הסוגיות האלה עלו ברגע האחרון גם בוועדת הכספים וזה לא נכון. והסיבה היא כי אנחנו לא רצינו לעכב את זה, כדי שמועצת הסניף תהיה בזה. ובהחלט

אורי אלפרסי:

או במהלך השנה או לתקציב הבא אתם תראו אפילו פירוט יתר. אתם רואים שתקציב הלשכה עובר אבולוציה כל הזמן ומראה שקיפות מלאה ואת הדברים הנכונים שצריך להציג אותם. אנחנו גם אם ישאלו נציג אותם. אין פה מה להסתיר.

ערן בן ארי, אתה כעוס אבל אתה צריך לדעת דבר אחד, כל חבר מועצה זכאי לעיין בכל מסמך, זה היתה ההוראה שלי בלשכה בכל דבר,

אבי חימי:

רק שהיא לא בוצעה, אבי. פעם שעברה,

ערן בן ארי:

סליחה, אתה תבוא פה,

אבי חימי:

קודם כל אני לא כעוס בכלל.

ערן בן ארי:

בסדר, אז אני,

אבי חימי:

אני רגוע לגמרי ...

ערן בן ארי:

אולי תיתן לי לסיים את המשפט אם אתה לא כעוס?

אבי חימי:

אני אשמח.

ערן בן ארי:

אז אני אומר לך, אנחנו לא מנהלים את הכור האטומי בדימונה. הכל שקוף. תבוא, תבקש, תראה כל מסמך. אורי, יש בעיה לשבת עם ערן בן ארי ולענות לו על השאלות באופן ספציפי?

אבי חימי:

לא. אין שום בעיה. יש סוגיה אחת שכרגע היא גם לא בסמכותי והיא עדיין נדונה גם לאחרונה בוועדת הכספים וגם בוועדות האחרות, גם ערן גולן יודע ומעורב בזה, מדובר פה בפרסום שכר עובדים ברמה הנקודתית, ופה יש חוות דעת,

אורי אלפרסי:

ברמה הנקודתית זה לא מעניין. הוא שאל שאלות מקרו.

אבי חימי:

נכון. ופה אני לא יכול לתת כרגע את המידע הזה, לא בסמכותי ויש גם, אבל ברגע ששאר המידע אתם רואים אותו אני בעיה לתת אותו.

אורי אלפרסי:

בסדר. אז תודה רבה. כן ערן? אתה רוצה לומר עוד משהו? הנה, עכשיו למעשה נסגרת אבל לא על ידי. נסגרת כנראה על ידי בזק או אני לא יודע, הקו שלך לא טוב.

אבי חימי:

בגלל השלג, אבי.

אמיל נחאס:

ערן, באמת אני מציע לך להיפגש עם אורי באופן אישי ותשבו ותלבנו את כל מה שצריך ללבן. טוב, אז אנחנו עכשיו אחרי ששמענו את כל הנציגים של המחוזות, קודם כל זה פעם ראשונה שאנחנו עושים את זה. במועצה הקודמת אמרנו שפעם בחצי שנה נעשה דו"ח ביצוע ונראה את הדברים, אז מנכ"לים של המחוזות אנא התכוננו לדו"ח ביצוע. תסיימי חצי שנה עד סוף יוני ואנחנו נעשה את הישיבה באזור יולי תחילת אוגוסט בעזרת השם. והאם מישהו מתנגד לתקציבי המחוזות כפי שהוצגו על ידם? מי מתנגד?

אבי חימי:

אני מתנגד.

ערן בן ארי:

ערן בן ארי, תודה. אתה מתנגד למחוז ספציפי או לכל המחוזות?

אבי חימי:

אני מתנגד למחוז ירושלים.

ערן בן ארי:

בסדר גמור. מישהו אחר מתנגד למשהו?

אבי חימי:

אבי,

נועם לאור:

יש לי הערה אבי.

ערן גולן:

סליחה, אני לא שומע טוב כי אתם,

אבי חימי:

אמרתי שיש לי הערה. זה דבר שהתגלה במסגרת הדיונים שלנו של ועדת כספים שאנחנו נחזור עוד למועצה עם זה, שהנהלים הם לא אחידים במחוזות בהעברת כסף בין סעיף לסעיף באמצע השנה. ברמה הארצית אנחנו מאוד מסודרים, יש גם את ועדת כספים וגם מועצה ארצית. ברמה של המחוזות זה פחות מסודר, אנחנו נדון ונגיע עם מסקנות. ואנחנו עדיין מחכים,

ערן גולן:

- אבי חימי:** יושבים פה ראשי המחוזות ויושבים פה המנכ"לים, אבל,
- ערן גולן:** ולכן ההערה הזאת,
- רומי קנבל:** לא, אבל ערן, אנחנו ברמת המחוז כל העברת תקציב ככל שהיא נדרשת אז מעבירים אותה בצורה מסודרת בוועד המחוז.
- אבי חימי:** כמו שאנחנו עושים במועצה, זה הפרוצדורה, זה הנוהל.
- ג'ו ברגל:** גם במחוז דרום.
- ערן גולן:** אז אנחנו נישר קו במועצה, בוועדת כספים ונביא לאישור. והדבר השני זה ההזדמנות להגיד למנכ"לים שאנחנו מחכים בוועדת הכספים לדו"ח הביצוע הסופי של 2020. אנחנו כבר באמצע פברואר, עברו חודשיים וחצי ולא כל המחוזות עדיין העבירו.
- אבי חימי:** ערן, אבל דיברנו על זה, נתנו להם עד מרץ.
- ערן גולן:** לא, זה לא הדו"ח השנתי, זה הביצוע.
- אבי חימי:** הביצוע של 2020, אני יודע על מה אני מדבר.
- רומי קנבל:** ערן, העברנו את זה.
- רועי ביטון:** אבי, בגלל כל ה-, בגלל מה ששמעתי, לאור העובדה ששמעתי את ערן בן ארי ששוחח עם אורי אלפרסי לגבי התקציב והיה נשמע לי שיש שם כמה דברים פתוחים, עד שלא ילבנו הדברים אני גם אתנגד.
- אבי חימי:** מי זה, רועי, לא שומע, מי זה?
- רועי ביטון:** רועי ביטון. רועי ביטון.
- אבי חימי:** בסדר. אז שניים מתנגדים, יש עוד מתנגדים?
- נועם לאור:** כן, אבי, אני אשמח לפרוס את משנתי והעניין גם בקצרה, אם תרשה לי. קודם כל נתחיל מהדברים החשובים. אני חושב שעצם העובדה

שאנחנו הצלחנו להגיע לתקציב אחיד, לפורמט אחיד זה דבר חשוב מאוד. אנחנו רואים את החשיבות של זה בדיון הזה. ואני לא מסכים עם מי שחשב שאנחנו מדברים על עוגיות. אנחנו לא מדברים על עוגיות. אנחנו מדברים על אישור תקציב והמטרה של כולנו היא לתת שירות טוב ושווה לכל עורכי הדין, שעורך הדין בצפון ובדרום יקבל בדיוק את אותו שירות שמקבל עורך הדין במרכז והפוך. ולכן יש לכך חשיבות. אנחנו רואים את זה בעצם הדיון הזה.

ואני חושב שיתרה מכך, כל מחוז יכול להתייעל כרגע גם מללמוד מהמחוז האחר. אנחנו רואים את זה. עכשיו, עדיין אני אילץ למרות כל הדברים הטובים, אני חושב שהדרך עוד ארוכה ואנחנו התחלנו דרך טובה, להתנגד לתקציב בגלל ההסתייגויות שלי. בישיבה הקודמת אני העברתי הסתייגויות מנומקות. אני חושב שעדיין באופן כללי, אני לא אחזור עוד פעם על ההסתייגויות, אני אומר את זה ממש בחצי דקה, באופן כללי שלא יתכן שהמחוזות, שהסמכויות שלהן בחוק מצומצמות מאוד הן היום מהוות את מרבית תקציב הלשכה. לטעמי זה נוגד גם את החוק. אני סבור שיש ליצור בהצעת התקציב, דיברנו על זה גם פעם קודמת, שהצעת התקציב של המועצה תהיה ביחד, ממש ביחד עם הצעת התקציב של המחוזות. נכון שהפעם אבי עשינו מאמץ, אתה עשית מאמץ, ביקשת וזה יהיה שבועיים אחרי, בסוף ינואר, בסוף הגענו לאמצע פברואר, וזה עדיין יותר טוב ממה שהיה קודם. אבל אני חושב שצריך לעשות את זה ביחד.

נקודה נוספת זה העניין של הוצאת, סליחה, עוד לפני זה, יש את העניין שגם אני מצפה שבפורמט האחיד תהיה הפרדה בין פעילות חובה לפעילות רשות, זה דבר חשוב מאוד. מבקר המדינה נגע בזה. אנחנו חייבים לעשות את זה. אני חושב שיפה שעה אחת קודם במקרה הזה, שהדו"ח עצמו, הפורמט עצמו יפריד בין פעילות החובה לפעילות הרשות.

זה הדבר האחרון, העניין של הוצאת האתיקה מהלשכה. בישיבת התקציב לפני שנה ורבע, אבי, דיברנו שזה יעשה ב-20. בישיבה של לפני חודשיים הבנו שזה לא בדיוק נעשה ואז אתה הצעת להקים איזושהי ועדה בנושא הזה, העברנו גם את ההחלטה ובסופו של דבר בשנייה האחרונה היתה הערה של חברנו שאדי שאמר משהו על הכבוד של מושקוביץ, אני חייב לומר שאני לא בדיוק הבנתי את ההערה הזאת בזמנו, לא בטוח שאני מבין אותה גם כרגע, אז נדחתה, ואז למעשה הפכנו את ההחלטה שקיבלנו באותה ישיבה לעניין הועדה הזאת.

אני חושב שהועדה הזאת של בדיקת כל העניין של האתיקה ממקום חיצוני של להוציא אותו מהמחוזות זה גם עלה בישיבה של תקציב 19. חלק מראשי המחוזות הביעו תמיכה מזה. ואני קורא לך, אבי, לקיים למעשה את אותה החלטה שאנחנו קיבלנו בישיבה הקודמת.

טוב, קודם כל נועם לאור אני מסתכל לך בעיניים ככל שאני יכול בזום ואני אומר לך שאני מכבד את העמדות שלך ואת ההתנגדויות הסדורות שלך ועם חלקן אני מסכים וחלקן האחר אני לא מסכים. לגבי ועדת רביזיה, אני החלטתי לשנות את עמדתי. אני אכין הצעה איך אני רואה את זה ואז נעשה שיח וסיג. במקום להקים ועדה אני אבנה הצעה עם אנשים שיעזרו לי, חלקם חברי מועצה, חלקם מומחים מבחוץ, ואז אני אביא את זה לוועדה שאני אקים. ככה אני חושב שזו הדרך היותר טובה.

אבי חימי:

אני בכל מקרה מודה לך. ההתנגדות שלך מבוססת אבל תכף נראה. אז יש לנו את ערן ואת נועם ואת רועי ביטון שמתנגדים ונעבור כדי שיירדם בפרוטוקול, מי בעד? איתן לדרר?

אני בעד כמובן.

איתן לדרר:

בעד. חברים, אני אפנה אחד אחד ככל שאני רואה פה בזום. אמיל?

אבי חימי:

בעד.

אמיל נחאס:

אורית סער?

אבי חימי:

בעד.

אורית סער:

בעד. רומי קנבל?

אבי חימי:

בעד.

רומי קנבל:

חגי?

אבי חימי:

בעד. בעד.

חגי הראל:

שאדי?

אבי חימי:

בעד, ואני מברך על ההליך שעשיתם, אבי.

שאדי סרוגני:

יוסי ויצמן? יוסי ויצמן? תמי אולמן?

אבי חימי:

בעד. בעד.	<u>תמי אולמן:</u>
מי נמצא פה? משה טייב?	<u>אבי חימי:</u>
בעד.	<u>משה טייב:</u>
ענת בעד.	<u>ענת קאופמן:</u>
גב' ענת קאופמן בעד. עשו חוברת נהדרת לביטוח לאומי, אתם רואים את זה, ראיתם את זה?	<u>אבי חימי:</u>
כן.	<u>נועם לאור:</u>
אורית קורין בעד.	<u>אורית קורין:</u>
שאפו גדול, ענת, חוברת נפלאה.	<u>אורית סער:</u>
תודה. תודה.	<u>ענת קאופמן:</u>
אגב, חוברת סד"א נלקחת כמו לחמניות חמות. אנחנו מדפיסים ולא מספיקים לעמוד בקצב.	<u>אבי חימי:</u>
אבי, צריכים להדפיס כמויות גדולה. זה אחד מהדברים הטובים. כולם מחכים לזה לחוברות של סד"א.	<u>יוסי ויצמן:</u>
מדפיסים, יוסי,	<u>אבי חימי:</u>
זה רעיון מדהים.	<u>יוסי ויצמן:</u>
יוסי, עכשיו שאנחנו מדברים בית הדפוס עובד. מקבלים,	<u>אבי חימי:</u>
אני הרגשתי רעש של מדפסת.	<u>יוסי ויצמן:</u>
אבל אם אפשר, אבי, שזה יהיה מתוך עניין, כי יש להם שם 300 אלף שקל פי 10 מכולם.	<u>נועם לאור:</u>

- יוסי ויצמן:** די, נועם, די,
- אבי חימי:** אתם, אתם,
- יוסי ויצמן:** די עם התקציב, די, תשחרר.
- אבי חימי:** יוסי ויצמן, מה העמדה שלך?
- יוסי ויצמן:** אני בעד.
- אבי חימי:** בעד.
- יוסי ויצמן:** בעד, וכל הכבוד על העבודה היפה של כולם.
- אורית קורין:** אבי, אורית קורין בעד.
- אבי חימי:** אורית קורין בעד. גליה? גליה מהשלג בירושלים?
- גליה שמילוביץ גרינגרד:** באופן מפתיע, אבי, אני בעד.
- יוסי ויצמן:** מהנשנושים של לשכות הקשר.
- אבי חימי:** חברים, תנו לגליה לדבר.
- גליה שמילוביץ גרינגרד:** אז זהו כי אבי שמע שאני בעד אז יש לי זכות לדבר. אני בעד. אני חושבת שנעשה פה תהליך מאוד נכון בסך הכל. יש מקום לשיפורים אבל לא היו לי הערות כי אני חושבת שזה היה, זאת קפיצת מדרגה מטורפת ממה שהיה שנה שעברה.
- אבי חימי:** גליה, אני רוצה כל יום שלג. כל יום אני רוצה שלג.
- גליה שמילוביץ גרינגרד:** לא, נשמה, אני לא סובלת את השלג תכלס. אבל זה לא השלג, עשיתם, הלשכה, תראו, זה באמת מבחינת מנהל תקין לעומת מה שהיה שנה שעברה זה ליגה אחרת. זה התחלה מצוינת.

אבי חימי: יש לנו עוד הרבה מה להשתפר. בעזרת השם,

גליה שמילוביץ גרינגרד: זה נכון, אבי, ואפרופו ועדת רביזיה, אני חושבת שחלק מהשיפור צריך להיות לא רק על ידי ועדת כספים. זאת ראייה קצת צרה, לא בגלל האנשים חלילה, האנשים עשו עבודה מדהימה, אלא כי לנושא של תקציב יש באמת אנשי מקצוע שאפשר לקבל מהם עוד רעיונות יעילים ומועילים. ואני חושבת שהתהליך הזה שמאוד הרתיע הרבה מאוד מחוזות קודם וכבר התניע עכשיו בזכות התהליך שנעשה בוועדת כספים יכול להיות עוד יותר יעיל, עוד יותר חסכוני לחברים, עוד יותר בריא ועוד יותר מצטיין. אז אני לא אומרת את זה חלילה, זה לא ממקום של לבקר אלא להפך, זה, ובגלל זה אני גם מצביעה בעד, כי אני חושבת שכשנעשית כזאת דרך צריך לדעת גם תמוך ולקדם אותה.

אבי חימי: תודה גליה.

גליה שמילוביץ גרינגרד: וכל הכבוד לכם.

אבי חימי: תודה גליה. רומי. רומי הגבת? רומי, את בעד, נגד?

רומי קנבל: אני כבר אמרתי אבי, אני בעד.

אבי חימי: אוקי, מישהו לא פניתי אליו שהוא בהאזנה?

עמית בכר: עמית בעד.

אבי חימי: עמית בכר.

לירז ראש רביבו: אבי, לירז.

אבי חימי: עמית בכר בעד. לירז.

אדיר בן לולו: אבי, אדיר בן לולו בעד.

לירז ראש רביבו: בעד.

אבי חימי: אוקי, תודה.

רגע, אותי, אבי, ערן גולן בעד.	<u>ערן גולן:</u>
ערן גולן, ליאור שפירא.	<u>אורי אלפרסי:</u>
ערן גולן בעד, אדיר בן לולו בעד, אורית קורין אמרה שהיא בעד.	<u>אבי חימי:</u>
אלעד בעד.	<u>אלעד דנוך:</u>
אלעד דנוך בעד.	<u>אבי חימי:</u>
אבי, רשמת לירו בעד?	<u>לירז ראש רביבו:</u>
לירז ראש בעד, תודה. חגי הראל, לא, אמר כבר.	<u>אבי חימי:</u>
אתה משחרר אותנו?	<u>אמיל נחאס:</u>
אשר הגיע, בעד.	<u>אשר אקסלרד:</u>
ליאור שפירא בעד, אשר אקסלרד,	<u>אורי אלפרסי:</u>
בעד.	<u>אשר אקסלרד:</u>
טוב.	<u>אבי חימי:</u>
מי עוד?	<u>אורי אלפרסי:</u>
אוקי חברים, אז אנחנו מסיימים את הישיבה.	<u>אבי חימי:</u>

הצבעה

בעד - רוב

נגד - 3

החלטה

ברוב של חברים הוחלט לאשר את תקציבי מחוזות הלשכה לשנת 2021.

שונות – ביטוח נושאי משרה ודירקטורים

אורי אלפרסי:

אבי, נושא הביטוח, נושא שלא מן המניין.

אבי חימי:

אוקי, דוד, בבקשה.

דוד יצחק:

כן, אז אני רק רוצה לעדכן את חברי המועצה, זה באמת חשוב. פוליסת הביטוח של הלשכה לנושאי משרה ודירקטורים מסתיימת בימים אלה, לפי דעתי כבר מחר היא מסתיימת. אנחנו לפני מספר חודשים פנינו לחברת הביטוח כדי לחדש אותה ואמרו לנו להתחיל למלא טפסים ומילאנו את כל הטפסים שנדרשו. פוליסה כזאת היא פוליסה שמבוטחת על ידי מבטחי משנה ולכן חברות הביטוח פונות לברוקרים שמשגיגים את הכיסוי ממבטחי המשנה. גם הפעם חברת מנורה שמבטחת אותנו, שביטחה אותנו השנה פנתה לברוקרים ולהפתעתנו הרבה כל הברוקרים ללא יוצא מן הכלל סירבו בכלל להציע הצעת ביטוח ללשכה. החשש המרכזי שלהם היה מריבוי תביעות, בעיקר החשיפה שהלשכה נמצאת ובעיקר תביעות בעניין של הוצאות דיבה שהשנה הלשכה דיווחה על לא מעט, לפחות שלוש כאלה. שתבינו פשוט שהברוקרים אפילו לא אמרו שהם מוכנים בתמורה לפרמיה גבוהה יותר או בתמורה להשתתפות עצמית גבוהה יותר, שהיום ההשתתפות העצמית היא 50 אלף דולר ללשכה, זה הרבה מאוד כסף. כלל שביטחה לפני שנתיים זה היה 20 אלף דולר, זה עלה ל- 50 אלף דולר.

גליה שמילוביץ גרינגרד:

רגע, דוד, רק תחדד לי, דיווחנו על תביעות לשון הרע שמי הגיש?

דוד יצחק:

כל פעם שמגישים תביעה נגד נושא משרה נניח התביעות נגד נידאל, שהוא היה יו"ר דירקטוריון החברה הכלכלית או כל מי שהוא נושא משרה אנחנו מדווחים ישירות לביטוח כדי שהתביעה הזאת תכוסה.

גליה שמילוביץ גרינגרד:

הגישו נגד שלושה חברי מועצה תביעות לשון הרע?

דוד יצחק:

במקרה הזה זה שלושת התביעות הן נגד נידאל. שתי תביעות על ידי ננר ואחת על ידי הדובר.

גליה שמילוביץ גרינגרד:

שתי תביעות על ידי מי?

דוד יצחק: שתי תביעות על ידי המנכ"ל לשעבר של החברה הכלכלית ותביעה אחת על ידי הדובר של הלשכה, תביעות דיבה. על כולן דיווחנו כי,

גליה שמילוביץ גרינגרד: הדובר הנוכחי?

דוד יצחק: כן, כן. יש תביעה שמתנהלת בין הדובר הנוכחי לבין נידאל על הוצאת דיבה ואת כולן אנחנו כמובן מחויבים לדווח לביטוח. רק שתבינו, הביטוח לא נושא בשום עלות משום ש-

גליה שמילוביץ גרינגרד: לא הבנתי, ואני לא חטפתי עם הפה הגדול, סתם כאילו, זה כבר נראה לי הזוי,

אמיל נחאס: בדרך. בדרך.

גליה שמילוביץ גרינגרד: שלוש תביעות, לא, זהו, עכשיו אני מחכה. עכשיו זה אולי פשוט יעודד אנשים סוף סוף לעשות,

דוד יצחק: עכשיו אני חייב לציין,

אבי חימי: חברים, בעניין הזה,

דוד יצחק: אני חייב לציין שיכול להיות שמה שהפתרון שאולי יקדם את העניין הזה זה שאולי אנחנו, לא יהיה כיסוי ביטוחי על הוצאות דיבה. אנחנו לא יודעים אם זה הפתרון, אנחנו ננסה לבדוק את זה. כי נכון להיום לא נמצא ברוקר שמוכן לבטח את הלשכה ולא משנה מה סכום הפרמיה או ההשתתפות העצמית של הלשכה.

אבי חימי: חברים, בנושא הזה, זה נושא חשוב שאנחנו נצטרך לדון בו בקרוב. זה נושא כבד, מורכב. אנחנו נעלה אותו לדיון. ויכול להיות שחברי המועצה יכריעו שלחברי המועצה אין הגנה מלשון הרע שהם בעצמם עושים כלפי אחרים. זה סוגיה נכבדה בפני עצמה. נצטרך לדון בה כי בשלב הזה אנחנו לא מוצאים חברת ביטוח כי כנראה שהם יודעים שעורכי דין אוהבים לפעמים לדבר בלי אחריות.

גליה שמילוביץ גרינגרד: אני רק רוצה שניה לשאול, אנחנו היינו המועצה ללא ביטוח?

אורי אלפרסי: נכון. כן.

דוד יצחק: נכון ל-,

(מדברים ביחד)

משה טייב: אבל דוד למה לא, תוציאו לנו כתב שיפוי. תוציאו לנו משהו.

גליה שמילוביץ גרינגרד: ממש. תקשיבו.

דוד יצחק: מי יוציא את ה-, שניה, הביטוח מסתיים בימים האלה. זאת אומרת זה יכול להיות שזה,

אורי אלפרסי: הסתיים.

דוד יצחק: הוא הסתיים כבר, אז ממש בימים אלה. אנחנו עדיין מנסים, שניה רגע. אנחנו עדיין מנסים מול חברת הביטוח, לא אמרנו נואש. והם פונים לברוקרים נוספים. אנחנו תיקנו חלק מהדברים שהם ביקשו שנתקן במסמכים כדי לשכנע ברוקרים שאין ממש סיכון. הוצאנו מכתב או אנחנו נוציא מכתב לחברת הביטוח כדי להסביר את מה ש-, את הפעולות שנעשות בלשכה כדי למנוע סיכונים שהברוקרים חוששים מהם. אבל מעבר לכך אין דרך. זאת אומר זה לא ש-, זה לא עניין של כסף, זה פשוט לא עניין של כסף, זה לא עניין של עלות. זה עניין של סירוב, ואנחנו עושים את כל מה שאנחנו יכולים מול חברת הביטוח כדי לטפל בעניין הזה.

גליה שמילוביץ גרינגרד: יש לזה קשר לתביעות שהיו נגד שרון שפורר?

אבי חימי: לא, מה פתאום.

אורי אלפרסי: זה לא קשור. זה לא קשור.

דוד יצחק: לא, לא, זה לא תביעות שקשורות לדירקטורים ונושאי משרה. זה תביעות שמוגשות נגד נושאי משרה ודירקטורים, נגד, זה מה שמוגש נגד,

עמית בכר: זה הפוך, גליה.

אורי אלפרסי: זה הפוך, הפוך.

גליה שמילוביץ גרינגרד: אוקי, אני מבינה, בסדר. לא ידעתי. אוקי.

אבי חימי: טוב, חברים, זו סוגיה שאנחנו נידרש אליה.

אמיל נחאס: גליה, כדאי לך לשתוק עכשיו.

גליה שמילוביץ גרינגרד: מצחיק.

אבי חימי: בסדר גמור, אז חברים תודה רבה. בשבוע הבא יש פורים,

גליה שמילוביץ גרינגרד: דביל אח-, לא יודעת מי, סתם, אתה לא דביל, אתה פשוט יש לך הצעות מטופשות. אבל היי אני לא שותקת.

אבי חימי: גליה, אני רוצה לומר לכם שבשבוע הבא יש חג פורים אז אני מאחל לכם חג שמח ואנחנו עושים פעילות לכל המחוזות באמצעות המועצה הארצית, עושים איזשהו יום מוצלח ונחמד לילדים, המדרשה עושה, ואתם תקבלו הודעות ממש מפורטות. אל תתאמצו, המדרשה עושה אירוע מכובד כלל לשכתי מדרשתי ולכולם חג שמח וים של בשורות טובות. תודה.

דוברים: תודה. חג שמח.

תמה ישיבת היום

סיכום החלטות**מישיבה שהתקיימה ביום 17.2.2021****ZOOM באמצעות****כללי הראיונות – דחיית מועד ראיונות 2021****החלטה****פה אחד הוחלט לאשר את דחיית מועד הראיונות לשנת 2021 ל- 7 ביוני 2021.****בוררות****החלטה****פה אחד הוחלט לאשר את רשימת הבוררות. השם הראשון ברשימה יהיה האפשרות הראשונה, במידה ולא יתאים יעברו לשם השני ברשימה – האפשרות השניה.****שכר טרחה סנגורים****החלטה****פה אחד הוחלט להקים ועדה שתביא בפני המועצה הצעה מוגמרת. חברי הועדה: חיים קנת – יו"ר מנהל, מנחם מושקוביץ, אורית סער, מנכ"ל הלשכה והיועץ המשפטי.****אישור תקציבי מחוזות הלשכה לשנת 2021****החלטה****ברוב של חברים הוחלט לאשר את תקציבי מחוזות הלשכה לשנת 2021.****אבני שירותי הקלטה בע"מ**

תמלול הקלטות > הקלטה ורישום פרוטוקול

ד'בוטינסקי 33, ר"ג 5251107 טל. 03-6127715 פקס. 03-6005823

